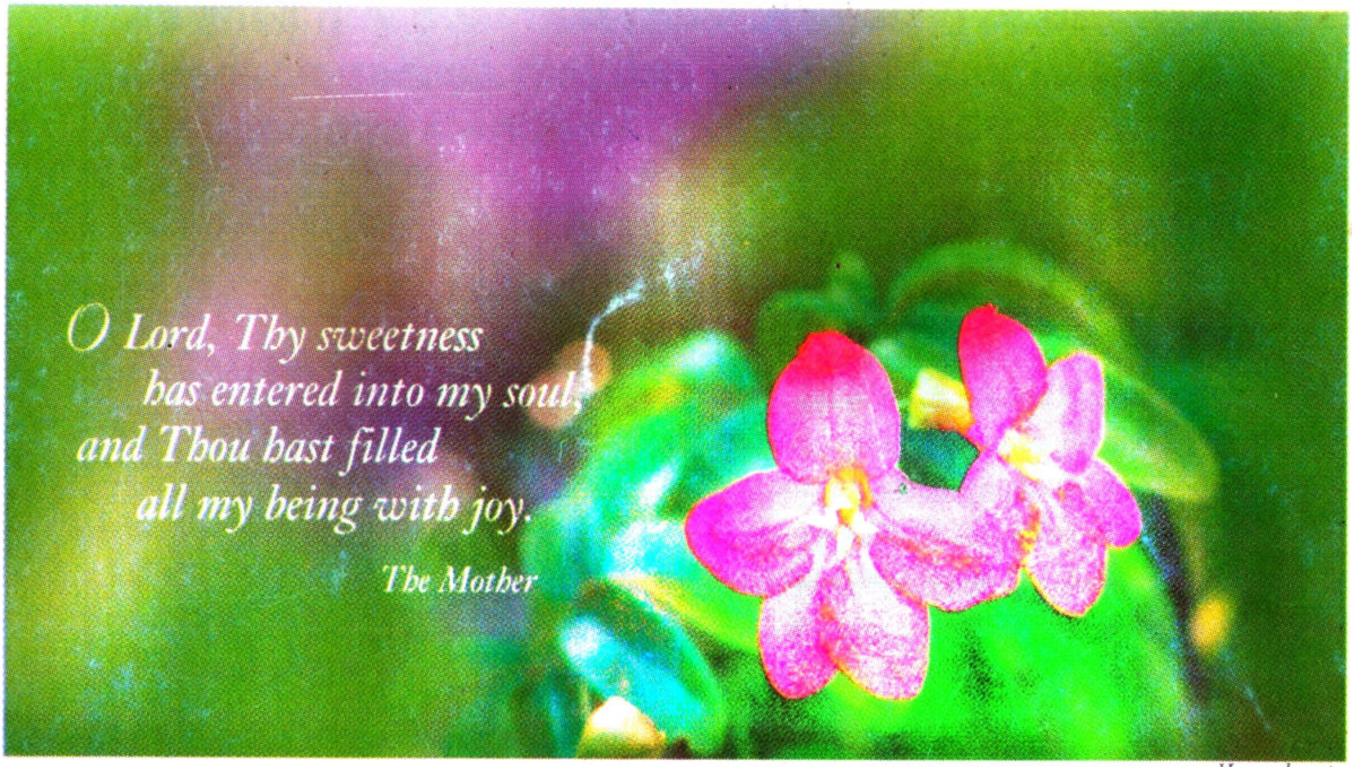

Happy heart

January 2005

S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72

PO. Regn. TN/PMG(CCR)/39/03-05 and WPP No. 35/03-05

SRI AUROBINDO SOCIETY, PONDICHERRY - 605002

9/12/2004

పునర్జన్మ – ఆత్మ మహాప్రస్థానం

అఖిల భారత పత్రిక, డిసెంబరు 2004

K S Reddy

పునర్జన్మ – ఆత్మ మహాప్రస్థానము

శ్రీమాతారవిందుల ప్రవచనములు

ఉపోద్ఘాతము

'నేను క్రిందటి జన్మలో ఎవరో తెలుసుకోవాలని వుంది' అని అందరికీ అనిపిస్తుంది. కాని అంతకంటే "ఈ జన్మలో నేనేం చేయాలి? నేను దైవసంకల్పాన్ని ఎంతవరకు నెరవేరుస్తున్నాను? ఈ అపూర్వ అవకాశాన్ని అజ్ఞానం వలనగాని, నిర్లక్ష్యం వలన గాని తృణీకరించకుండ చైతన్యాన్ని ఉన్నతస్థాయిలో నిలబెట్టి నా శ్రాయశక్తులా ప్రయత్నించాలి" అని అనుకోవడం మన ఉత్తమోత్తమ కర్తవ్యము. కొంచెం తరచి చూచినట్లైతే పూర్వ జన్మల గురించి సాధారణంగా ప్రచారంలో వుండే కథలన్నీ కట్టుకథలే యని, వాటిలో ఏమాత్రం నైజం లేదని తేలిపోతుంది. క్రిందటి జన్మలో తను ఒక మహారాజుననో లేక ఫలానా గుళ్ళో ఒక పూజారిననో చెప్పుకునే వాళ్లని నమ్మకండి. నిజానికి మనస్సు శరీరంతోనే అంతరించిపోతుంది కనుక ఇటువంటి విషయాలు మరుజన్మలో జ్ఞాపకం వుండే అవకాశమే లేదు. అయితే ఒక జన్మలోని అతిముఖ్యమైన సంఘటనలు, హృదయాంతరాలని కుదిపివేసే సన్నివేశములు చైత్యపురుషుని మీద బలమైన ప్రభావాన్ని చూపిస్తాయి. పూర్వజన్మల వృత్తాంతము స్మృతిపథములో అంతవరకే మిగిలివుంటుంది. (మొసలినోట్లో పడ్డ గజేంద్రుడు ఎన్ని జన్మలకైనా ఆ వైపరీత్యాన్ని మరచిపోగలడా?)

— సంపాదకుడు

To weep because a glorious sun

To weep because a glorious sun has set
Which the next morn shall gild the east again;
To mourn that mighty strengths must yield to fate
Which by that force a double strength attain;
To shrink from pain without whose friendly strife
Joy could not be, to make a terror of death
Who smiling beckons us to farther life,
And is a bridge for the persistent breath;
Despair and anguish and the tragic grief
Of dry set eyes, or such disastrous tears
As rend the heart, though meant for its relief,
And all man's ghastly company of fears
Are born of folly that believes the span
Of life the limit of immortal man.

Sri Aurobindo

సారాంశము

నేడు సూర్యుడు అస్తమించాడని విచారించడం తగునా,
ఆయన రేపు ప్రొద్దున మళ్లి ఉదయిస్తాడు కదా!
బాధలంటే భయపడటం తగునా, అది యొక సయ్యాట,
సంతోషానికి మార్గమే కదా!
మృత్యువంటే హడిలిపోవడం తగునా, అది మలి జీవితానికి
సోపానమే గదా!
ఆపదలు కలిగినప్పుడు శోకించడం తగునా, ఈ జన్మే నీకు
పరాకాష్ఠ కాదోయ్! ఇంకా అనేక జన్మల సౌభాగ్యం నీ
కుండనే వున్నది గదా!

(*SABCL* Vol. 5, p. 124)

పునర్జన్మ – ఒక ఆధ్యాత్మిక సత్యం

మనకి పూర్వజన్మ స్మృతులు ఎందుకు వుండవు! మనస్సుకు అట్టి సామర్థ్యము లేదు కనుక. జన్మ ఎత్తేది మనస్సు కాదు గదా, ఆత్మ. ఆత్మకు నీ మనస్సులో ఏమి జరుగుతోందో తెలియదు. ఒక జన్మలో సాధారణంగా జరిగే దినచర్యలు, దాని విశాలదృష్టికి ముఖ్యం కావు. ఆత్మ పరిధి అతి విశాలమైనది. అది అనంతవిశ్వంలో, అనంతకాలంలో సంచరిస్తూ వుంటుంది. సృష్టి విన్యాసము, విశ్వనిర్మాణము, ఆత్మల ఉద్భవము, వాటి చిత్ర విచిత్ర గతులు వీటినన్నిటిని అది గమనిస్తూ వుంటుంది.

– సంపాదకుడు

ఆత్మకు పునర్జన్మ ఉందనడానికి వేరే కొత్తగా రుజువులు ఏవీ అవసరం లేదు. ఆత్మకు నాశనం లేదనే నిత్య సత్యమే దీనికీ వర్తిస్తుంది.

> *విశ్వాసం కుదిరిందా ఇక తిరుగు లేదు.*

ఆత్మ నాశరహితమైనది అనే విషయం స్పష్టమయ్యే రోజు వస్తుంది. తనకు గల శాశ్వతం, నాశరహిత లక్షణాలను తనకు తానే తెలుసుకోగలుగుతుంది. ఒకసారి అటువంటి విశ్వాసం కుదిరిందా ఇక తిరుగులేదు. ఆత్మ శాశ్వతత్వానికి అనుకూలంగాను, ప్రతికూలంగాను ముసురుతున్న హేతువాదాలన్నింటిని స్వీయవిశ్వాసమూ, నిత్యసత్యమూ కలిసి గాలి కబుర్లుగా తోసిపారేయగలవు. అప్పుడు సంపూర్ణ విశ్వాసమే తప్ప విచికిత్స అనేది ఉండనే ఉండదు. సందేహాలకు అవకాశమే ఉండదు. అయితే అటువంటి విశ్వాసం కేవలం మేధోపరమైన సిద్ధాంతంగా వస్తే మాత్రం లాభం లేదు. మన ఊపిరి ఎంత ఐహిక వాస్తవమో, అంతటి స్పష్టమైన వాస్తవంగా మనకు విశ్వాసం కుదరాలి. అటువంటిది కలిగిందా – ఇక వాదోపవాదాలతోగాని, సాక్ష్యాధారాలతోగాని పని లేదు.

విశ్వాసంలో కూడా విచికిత్స ఉండకపోదు

అదే విధంగా ఆత్మ తనకుగల శాశ్వత లక్షణంతోపాటు తనకు పరిణామ క్రమమైన ధర్మం కూడా ఉందని తెలుసుకునే సమయం ఆసన్నమౌతుంది. ఆ రోజు రానే వస్తుంది. అప్పుడు తన ఈ ప్రస్తుత పరిణామ స్థితి ఏర్పడ్డానికి కారణాలైన పూర్వపు తరాలను తెలుసుకోగలుగుతుంది. ప్రస్తుత రూపం ధరించడానికిగాను – గతించిన కాలవాహినిలో ఎటువంటి సన్నాహాలు జరిగాయో అవగాహన చేసుకోగలుగుతుంది. ప్రస్తుత స్థితి రూపొందడంలో ప్రధానపాత్ర వహించిన సన్నివేశాలను పరిశీలన చేయగలదు. గతంలో తన ఆత్మస్థితిగతులను, పరిసరాలను, అప్పటి కార్యకలాపాలను లీలగానైనా స్మరణకు తెచ్చుకోగలదు. అంతే కాదు, రాబోయే కాలంలో తన పరిణామ ప్రగతిని కూడా పసిగట్టగలదు. పునర్జన్మను గురించిన సరియైన చైత్యాత్మక విశ్వాసం ఇదే! ఈ విశ్వాసంలో కూడా విచికిత్స ఉండకపోదు. సందేహాలు రాకపోవు. అయితే ఆ సందేహాలు ఆత్మదార్శనికతకూ, స్మృతులకు సంబంధించినవయి ఉంటాయి. అంతే కాదు, ఆత్మ అభ్యుదయానికి చెందిన ప్రక్రియా, పునర్జన్మ సిద్ధాంతాలను గురించిన ప్రశ్నలు తప్పకుండా పుట్టుకొస్తాయి. విజ్ఞానం, పరిశీలనలు, ఫలితాలు వంటివాటి పాత్ర ఎంతో కొంత ఉండక తప్పదు.

ఆలోచన ఎక్కువైతే చిక్కులు చిక్కబడతాయి

ప్రశ్నలు పుట్టుకువస్తే ఆలోచనలకు ద్వారాలు తెరచినట్టే కదా! ఎంత ఎక్కువగా ఆలోచించి ఎంత ఎక్కువగా అనుభూతి చెందితే పునరవతరణను గురించిన సందేహం అంత సర్వసామాన్యమై అంత నిర్ధారణమైపోతుంది. ఈ స్థితిలో అన్వయ క్లిష్టత విధిగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఈ సిద్ధాంతంలో ఒకదాని కొకటి పొంతన కుదరదు. దాంతో నిత్య సత్యాన్ని తెలుసుకునే అవకాశాలు చిక్కుల్లో చిక్కుబడిపోతాయి. ధర్మం అతిసూక్ష్మమైనదీ, ఊహించరానిదీ *అణుర్ హ్యేష ధర్మః* కావడం వల్ల, ఈ విచికిత్సలోంచి బయటపడడానికి సుదీర్ఘమైన

కాలం పట్టవచ్చు. కనుకనే చిరకాలం ఉండే గట్టి పట్టుదల అవసరం అవుతుంది.

*

ఆధునిక విజ్ఞానానికి ఆత్మ గురించి ఏమి తెలుసు

ఆధునిక చింతన ప్రకారం పునర్జన్మ అంటే ఓ ప్రతిపాదన కిందో, ఓ వాదం కిందో లెక్కగాని, అంతకంటె మరేమీ కాదు అనిపిస్తుంది. ఆధునిక వైజ్ఞానిక విధానాలతో ఇది రుజువు కాలేదు. వైజ్ఞానిక సంస్కృతిని సంతరించుకున్న సందిగ్ధ మనస్సును ఆధునిక విజ్ఞానం అవునూ అనిపించలేదు – కాదూ అనిపించలేదు. ఎందుకంటే ఆత్మకుగల పూర్వజన్మ వృత్తాంతము గురించిగాని, ఉత్తర జన్మ ఉదంతంగాని ఈ ఆధునిక విజ్ఞానానికి ఏమీ తెలీదు. అంతెందుకు? మానవులకు ఆత్మ ఉంటుందన్న విషయమే దానికి బొత్తిగా తెలీదు. తెలుసుకోలేదు కూడాను. ఎందుకంటే దాని పరిధి రక్త మాంసాలు, మస్తిష్కం, నరాలు, గర్భధారణ, దాని పెరుగుదల వంటివాటికే పరిమితం, అంతే – వాటిని దాటి వెళ్ళలేదు.

భౌతిక ఆధారాలతో ఆధిభౌతిక విషయాలా?

పునర్జన్మ అనేది సత్యమా? అసత్యమా? దీని నిగ్గు తేల్చడానికి ఆధునిక చర్చకు కావలసిన పరికరాలు లేవు. స్పష్టంగా చెప్పాలంటే శోధన, సునిశిత పరిశీలన, పరిశోధన ఇలా వనరులు అన్నింటినీ కూడగట్టుకుని కేంద్రీకరించినప్పటికీ సత్యశోధనకు అవి ఎందుకూ పనికి రావు. భౌతికప్రకృతికి అతీతమైన విషయాలలో ఆధునిక విమర్శకు బొత్తిగా పరిజ్ఞానం లేదు. వివరాలు సేకరించడంలోనూ, విశేషాలను వెలికి తీయడంలోనూ, ఆధునిక విమర్శారంగం దిట్టమైనదే! అందులో సందేహం లేదు. అయితే ఆ వివరణాంశాలు, వాటి పరిశోధనల ఆధారంగానే ఉంటాయి. కేవలం బాహ్యా ఆధారాలతో ప్రకటించే పరిశోధనా ఫలితాలు విశ్వాసనీయమైనవే అని గట్టిగా చెప్పేందుకు తగిన సాధనాలు ఆ రంగానికి లేవు. కాబట్టి నాటి

సిద్ధాంతాలు నేడు నిలవవు. రేపటికి నేటి సిద్ధాంతాలు పోయి మళ్లీ కొత్తవి పుట్టుకు వస్తాయి!

సందేహాస్పదమైన చారిత్రక నిర్ణయాల్ని సైతం తప్పుగానో, ఒప్పుగానో చెప్పే పరికరాలు లేవు. వందేళ్ల క్రితం నాటి వివాదాన్నే అది అవునూ అనలేదు, కాదూ అనలేదు.

"జీసస్ క్రీస్తు చారిత్రక పురుషుడేనా?" అనే ప్రశ్నకు ఆధునిక విమర్శ ఏం చెపుతుంది? నోరు విప్ప లేదు. ఇదే చెప్పలేనప్పుడు పూర్తిగా ఆత్మసంబంధమైన పునర్జన్మ గురించి ఏ నిర్ణయం తీసుకోగలదు? పునర్జన్మ వివాదం పరిష్కారం కావాలంటే దానికి భౌతిక ఆధారాల కంటే మనోవిజ్ఞాన శాస్త్రం పైనే నిర్ణయాలు జరగాలి.

జ్ఞాపకం లేనివన్నీ అసత్యాలేనా?

పునర్జన్మను సమర్థించే వారూ, వ్యతిరేకించేవారూ ఇద్దరూ కూడా సాధారణంగా విసిరే వాదనలు తరచు బలహీనంగానో, నిరర్థకంగానో మిగిలిపోతున్నాయి. ఒక్క ముక్కలో చెప్పాలంటే పునర్జన్మ ఉందనిగాని, లేదనిగాని చెప్పే సమర్థత ఈ ప్రపంచంలో ఎవరికీ లేదు. ఉదాహరణకు: పునర్జన్మను తృణీకరించేవారు తరచు విజయగర్వంతో ఒక అస్త్రాన్ని ప్రయోగిస్తూ ఉంటారు. అదేమిటంటే – "గత జన్మలలోని సంఘటనలు మనకు గుర్తు లేవు కదా. కాబట్టి పూర్వజన్మలు లేవు" ఇదీ వరస. ఇటువంటి వాదానికి ఓ చిరునవ్వే తప్ప ప్రతివాదం ఏముంటుంది? తెలివితేటలు ప్రదర్శించే పిల్లల కంటె తాము అధికులమని వారికి వారే ఊహించుకుంటారు.

సరే! ఈ వాదం మానసిక విషయానికి సంబంధించినదే. అయితే సామాన్య మానవుల జ్ఞాపకశక్తికి గల సహజ లక్షణాన్ని వీరు విస్మరిస్తున్నారు. మనం ప్రస్తుతం జీవించి ఉన్నామనేది సత్యమే కదా! అందులో ఏ సందేహమూ ఉండదు. అవునా! అయితే ఈ జీవితంలో మన జ్ఞాపకశక్తి ఏ మేరకు ఉంది? నిన్న మొన్నటి విషయాలలో మన జ్ఞాపకశక్తి బాగానే ఉంటుంది. కాలం గడుస్తూ సంఘటనలు వెనకబడి దూరం అయ్యేకొద్దీ అవి సంది

గ్ధంగానో, వివరాలు తరిగిపోతోనో ఉంటాయి. ఇంకా ఇంకా కాలం గడుస్తున్న కొద్దీ ఏవో కొన్ని ముఖ్యమైన అంశాలే తప్ప వివరాలు జ్ఞాపకం ఉండవు. మన జీవితంలో ప్రారంభంలో మస్తిష్కం అంతా ఖాళీయే కదా!

> *చిన్నప్పటి సంగతులన్నీ జ్ఞాపకం ఉన్నాయా?*

తల్లి ఒడిలో ఉన్నప్పటి శైశవదశ ఇప్పుడు నీకు జ్ఞాపకం ఉన్నదా! మరి దీన్ని ఏమందాం? ఆ శిశుదశ నీ ప్రస్తుత జీవితంలో ఒక భాగమే కదా! ఒక వ్యక్తి తన శిశుదశలోని విషయాలను నెమరుకు తెచ్చుకోలేనట్లుగానే ఆ వ్యక్తి తన గతజన్మ విషయాలను కూడా స్మృతికి తెచ్చుకోలేడు. శిశుదశ నాటి విషయాలనే కాకుండా గడిచిన సంవత్సరాలలోని విషయాలలో చాలా వాటిని మర్చిపోతున్న ఈ జ్ఞాపకశక్తిని, ఈ అల్పిష్టి మస్తిష్కాన్ని శిశుదశకు ముందూ, జన్మకు ముందూ, అది రూపం ధరించడానికి పూర్వము నాటి సంగతులు జ్ఞాపకం చేసుకోవాలని వాంఛిస్తున్నాం. అలా చేసుకోలేకపోతే "మీ పునరవతరణ సిద్ధాంతం వట్టి బూటకం" అని గోల చేస్తున్నాం. సామాన్య మానవుడికి గల ఇటువంటి సారహీనమైన వివేచన ఈ రకం హేతువాదాన్ని దాటి వెళ్లలేదు.

వాస్తవాలుగాని, స్థితిగాగాని, సంఘటనలుగాని లేదా ప్రతీకలుగా గాని గతజన్మ విశేషాలు స్మృతికి తెచ్చుకోవాలంటే అది కేవలం భౌతికాతీత చైతన్యం (psychical memory) పొందడంవల్ల మాత్రమే సాధ్యం అవుతుంది. ఇటువంటి చైతన్యం భౌతిక పరిధుల్ని అధిగమిస్తుంది. మానవ మస్తిష్కంలో ఇదివరకు ముద్రపడిన ఐహిక అంశాలపై అది ఇతర కొత్త అంశాలను పునర్ముద్రణ చేస్తుంది.

అటువంటి చైతన్యం వల్లగాని, భౌతిక స్మృతివల్ల గాని మనకు గతజన్మలకు సంబంధించిన గట్టి రుజువులు లభించినంత మాత్రాన పునర్జన్మ సిద్ధాంతంపై ఇదివరకటి కంటె నమ్మకం పెరుగుతుందన్న నమ్మకం నాకు లేదు. ఆ విషయంలో నాకున్న సందేహం నాకు ఉంది. గత జన్మల తాలుకు స్మృతులను నెమరు

వేసుకునే సంఘటనలను మనం వింటూనే ఉన్నాం. అవి తమ గత జన్మ తాలూకు జ్ఞాపకాలేనని నమ్మబలుకుతున్నారు. అటు వంటి సందర్భాల్లో రుజువులను పరిశీలన జరిపి, బాధ్యతతో పరీక్షించి తమ అంతరంగిక పరిశోధనకు (psychical research) బలం చేకూర్చే పనులు ఏవీ చేయకుండానే వాటిని కొట్టిపారేస్తున్నారు

పటిష్ఠమైన ప్రాతిపదికగల రుజువులను చూపేవరకు హేతు వాదాలు వాటిని కేవలం సందేహాలను గుప్పుతూనే ఉంటారు కూడా. ఒక వేళ ఆ స్మృతులు వాస్తవాలే అని రుజువైనప్పటికీ కూడా వారు అంగీకరిస్తారని అనలేం. అవి నిజమైన స్మృతులు కానేకావని, సాధారణ పరిధిలో అనుభవంలో ఉన్న భౌతికజ్ఞాప కాలేనని అంటారు. అదీ కాకపోతే ఇతరులు ఎవరో వారికి ఆ విషయాలను చేరవేశారని, వాటిని మనోచాంచల్యం వల్లనో, శారీరక బలహీనత వల్లనో, చిత్తభ్రమవల్లనో పూర్వజన్మ స్మృతులుగా మలుచుకున్నారని ఆరోపిస్తారు.

ఒక వేళ రుజువులు మరీ పటిష్ఠంగా ఉన్నప్పటికీ వారు ఒప్పుకోరు. హేతువాదంలో ప్రధానమైన ఏ విధానం ద్వారా కూడా తృణీకరించడానికి వీలు లేకపోయినా సరే! పునర్జన్మకు పటిష్ఠమైన రుజువుగా దానిని అంగీకరించరు.

ఒక అంశానికి చెందిన వాస్తవాల సమాహారం కోసం మనస్సు వందల, వేల సైద్ధాంతిక వివరణలను కల్పించగలదు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: పున్నమరాజు నాగేశ్వరరావు

(*Essays Divine and Human/ CWSA* Vol. 13, pp. 268-69)

వాసాంసి జీర్ణాని

అంతాల అనంతమైన ఈ సృష్టిక్రమంలో....
మనలోని పారమార్థిక ప్రమోదము క్షణభంగురము కాదు,
అంతే కాదు, ఓ జన్మతో మన ప్రయాణం పరిసమాప్తి కాదు;
మనలో, మన ఆత్మలు అనంతంగా కుదురుకొన్నవి
అఖండానంద సంసిద్ధి సంకల్పమై, అనంత నిరీక్షణ కాయత్తమై

జీవాత్మ పరమాత్మల ఒడ్డు పొడుగులు ఈడైనవి
అవి అనాది సంజనితములు, ఎఱుక కందని పుట్టుకలు;
ఈ నిరంతర పునరుత్పత్తి క్రమం, ఈ అపార ప్రకృతి నమూనా
పృథ్విలో రూపొందించిన లౌకిక రూపకల్పనలు కావు,

అంతే కాదు, అవి తమ అవశేషాలను వసుంధరకు వారసత్వంగా
అందించవు
తమలోనే అంతర్లీనం గావించుకొంటవి అనంతశయనంగా
అవధులెరుగని గతకాలపు వారసత్వం, నీ ఉద్రేక ఉద్విగ్న
తాకిడుల అడుగున అనంత భవిష్యద్వాహినులు పొంగి
పొర్లుతవి.

మనం మరచిపోయిన గతం మనతోనే ఉంది అనశ్వరంగా
గత జన్మలలో సంభవించిన జననమరణాలు
ఒక్కొక్కప్పుడు మన ఆత్మలు
అదృశ్య శిఖరాగ్రాల వైపున కెగ బ్రాకుతున్నవి.
మఱియు, ఈ మనసు మేలిముసుగు తెరల చాటునుండి కూడా
ఆత్మ కొన్నిసార్లు చూపులు వెలుపలికి సారించి
మనకు సంక్రమించబోయే అనంతకాల స్రవంతులను
అవలోకిస్తుంది – గడచిన అనంత విశ్వాగమన గగన వాటికలో,

అలా కాకపోతే మన వెనుక నున్న చిక్కువడని
అంబరపు నూలుపోగుల నును వెలుగుల మధ్య నుంచి
ఱెప్ప వాల్చకుండా అవలోకిస్తాం – కాలగమనంలో
కూరుకుపోయిన
అనాదికాలంలో అనంతంగా సాగిన నక్షత్రాల కదలికల
అనంత దృశ్యమాలికలను.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: అన్నవరపు ఆదిశేషయ్య

ఆంగ్లమూలం:

Rebirth

Not soon is God's delight in us completed,
Nor with one life we end;
Termlessly in us are our spirits seated
And termless joy intend.

Our souls and heaven are of an equal stature
And have a dateless birth;
The unending seed, the infinite mould of Nature,
They were not made on earth,

Nor to the earth do they bequeath their ashes,
But in themselves they last.
An endless future brims beneath thy lashes,
Child of an endless past.

...Our past that we forget, is with us deathless,
Our births and later end

Already accomplished. To a summit breathless
    Sometimes our souls ascend,

...And even from this veil of mind the spirit
    Looks out sometimes and sees
The bygone aeons that our lives inherit,
    The unborn centuries:

...Or else the web behind us is unravelled
    And on its threads we gaze, –
Past motions of the stars, scenes long since travelled
    In Time's far-backward days.

Sri Aurobindo

(*SABCL* Vol. 5, pp. 51-52)

మనం మన అంతరాల్లోకి ఏమాత్రమైనా వెళ్ళగలి గితే అసలు రహస్యం – యుగయుగాలుగా నిత్య చైతన్యంతో బహుళ రూపాలతో ఆవిష్కృతం అయ్యే ఆత్మ మనలో ఉందనే విషయం మనకు అవగతం అవుతుంది.

శ్రీమాత

మాండవ్య మహర్షి మనోభావ విపంచి

ఓ పరమాత్మా! అంతిమంగా మానవుడు పరస్పరం బురద జల్లుకొనే ఆటకు చెల్లుచీటీ వ్రాసి, తదేకంగా ఆదిత్యుణ్ణి, నక్షత్ర మాలికల్ని హస్తగతం చేసుకొని రూపాన్ని ధర్మాన్ని, జీర్ణమైన క్రమాన్నీ పునరుజ్జీవింపజేసే ఉషోదయం తప్పదని నాకు తెలుసు.

అప్పుడు వేదనలు, వైరుధ్యాలు విశ్వం నుండి అంతర్ధానమై నిర్జీవ నిర్మానుష్య ప్రదేశాలు పాటల వర్షానికి స్వాగత గీతాలాపన చేయుదురు గాక!

నిశ్శబ్దపు ఎడారులలోని ఒయాసిస్సు జలతరంగిణులు ధ్వనించు గాక!

మఱొక్కసారి మానవుడు భగవంతుని,

యథార్థ ప్రతిరూప సాక్షాత్కార్య భాగ్యము పొందు గాక.

*

నేను అధైర్యపడి గుండె నిబ్బరం కోల్పోను

తీరని దాహం నన్ను వెన్నాడుతున్నది, అది ఎక్కడో ఒక చోట నీటి ఊటను పసిగట్ట గలదు.

అవును, అయితే ఈ జన్మలో మాకది ఎప్పుడూ లభించక పోవచ్చు; – ప్రకృతి సహజ స్వభావ గుణాలు మార్గంలో ఓ భూతంలా అడ్డునిలువవచ్చు – అఘాతం సృష్టించవచ్చు, గత ఆవేశకావేశాలు అడ్డుతగల వచ్చు, పాత సందేహాలు మరల పొట మరించవచ్చు.

అలాంటి సందర్భాలలో మనలను సంతుష్టిపరచగల ఇతర ప్రాణులెవ్వరైనా ఇక్కడగాని, ఆవలగాని లభ్యమవుతారా?

ఓ భగవాన్! నేను దృఢమైన కృషిని ఈ దిశలో సాగిస్తాను.

అనువాదం: అన్నవరం ఆదిశేషయ్య

(ఆంగ్లమూలం తరువాయి పేజీలో)

The Meditations of Mandavya

I know, O God, the day shall dawn at last
When man shall rise from playing with the mud
And taking in his hands the sun and stars
Remould appearance, law and process old.
Then, pain and discord vanished from the world,
Shall the dead wilderness accept the rose
And the hushed desert babble of its rills;
Man once more seem the image true of God.

*

I will not faint, O God. There is the thrist,
And thirst supposes water somewhere. Yes,
But in this life we may not ever find;
Old nature sits a phantom by the way,
Old passions may forbid, old doubts return.
Then are there other lives here or beyond
To satisfy us? I will persist, O Lord.

Sri Aurobindo

(*SABCL* Vol. 5, p. 89)

నీ క్రిందటి జన్మలను గురించి తెలుసుకుండేందుకు
మనస్సుతో ఆలోచిస్తే లాభం లేదు. నీ ఆత్మను
దర్శించి దాని నాశ్రయించినప్పుడే అది సాధ్యము.

పునర్జన్మ అనుభూతులు

మానవజన్మ ద్వారా దేవుడు తన ప్రయోజనాన్ని నెరవేర్చుకుంటాడు. అఖండమైన దివ్యచైతన్యము అచేతనలో మునిగిపోతుంది. తిరిగి దివ్యచైతన్యమును పొందుటకు మానవజన్మ ఒక సాధనము. మానవుని బాహ్యాస్వరూపము పాంచభౌతికము. కాని అందులో అతని చైత్యజ్ఞానము బీజరూపములో వుంటుంది. అనేక జన్మల ద్వారా అది పెరిగి పరిపక్వమవుతుంది. ఈ పెరుగుదలకు మానవజీవితంలోని దైనందిన కార్యక్రమములు అప్రధానములు. అతని జీవితంలో గాఢముద్రలు పడే ముఖ్యమైన సంఘటనలు మాత్రమే జ్ఞాపకాలుగా నిలిచిపోతాయి. ఆత్మోన్నతి పొందటం కోసమే అతను అనేక జన్మలను దాలుస్తాడు. ఒక జన్మలో చక్రవర్తి, మరుజన్మలో బిచ్చగాడు కావచ్చును. అయితే రాజలాంఛనాలేవీ అతని ఆత్మకు గుర్తుండవు. కొన్ని లోతైన సంఘటనలు మాత్రమే ఆత్మస్థమై అతని చేతనలో జ్ఞాపకాలుగా మిగిలిపోతాయి.

— సంపాదకుడు

పూర్వజన్మ అనుభూతులు

తమ పూర్వజీవితాలను గురించి, జ్ఞాపకమున్నది అని చెప్పేవాళ్ళను నీవు నమ్మకూడదు. ఎందుకంటే అవన్నీ వాళ్ళేదో మానసిక, ప్రాణికసీమలలో విహరిస్తూ అల్లే కట్టుకథలు కనుక. ఒక పేరుబడ్డ స్త్రీ తన పూర్వ జీవితాల్లో కోతి దగ్గర్నుంచి మనిషి దాకా జ్ఞాపకమున్నదని చెప్పిన విషయం నీకు తెలిసే ఉంటుంది. కానీ అది ఆమె ఊహ మాత్రమే – ఎందుకంటే అలా జ్ఞాపకముంచుకోవడం అసాధ్యం.

అసలేం జరుగుతుందంటే, ఉదాహరణకు ఒక దివ్యాణువు దాని ఆకర్షణతోగాని, అభిమానంతోగానీ, తాను కోరుకోవడంతో గానీ తన చుట్టూ, చైతన్యాన్ని పోగుచేసుకుంటుంది. ఇది జంతువుల్లో కూడా జరుగుతూ ఉంటుంది – మనమే గొప్ప అని అనుకోకూడదు. మనకే చైత్యపురుషుడు (psychic being) ఉన్నాడనీ

మిగతా సృష్టిలో దేనికీ లేదనీ అనుకోగూడదు. అసలిది ఖని జంలో ప్రారంభమవుతుంది. మొక్కల్లో ఇంకొంచెం వృద్ధి చెందు తుంది. జంతువుల్లో దాని ఉనికి ప్రస్ఫుటమవుతుంది. తర్వాత చైత్యపురుషుడు తగుమాత్రంగా పెరిగి పరిపక్వమైనప్పుడు స్వతంత్ర చైతన్యమూ, ఇచ్ఛా ఏర్పడుతాయి. అలా ఎన్నో జన్మ లెత్తిన తర్వాత, వైయక్తికమై తనకు తానే గుర్తెరిగి, తన కదలిక లను, తానే గుర్తించి, తన పెరుగుదలకు కావలసిన వాతావరణాన్ని ఎందుకు కోరుకుందో గూడా గుర్తిస్తుంది. ఇలా గుర్తెరిగిన తరు ణంలో, తన జీవితాన్ని భూమి మీద చాలించే ముందర, తన మలిజన్మ ఎటువంటి సందర్భాలలో తన చైత్యపురుషుడికి, పురో గతి జరగగలదో, అలాంటి భౌతిక జీవితాన్నే నిర్ణయించుకుం టుంది.

తన ప్రస్తుత జన్మలో, దేహం చాలించే కొన్ని క్షణాల ముందర, తదుపరి జన్మ ఎటువంటి పరిస్థితుల్లో గడపాలో నిర్ణ యించుకుంటుంది. ముఖ్యంగా చైత్యపురుషుడు, భూమి మీద భౌతికకాయంలోనే పురోభివృద్ధి చెందగలడు. చైత్యపురుషుడు దేహం చాలించగానే విశ్రాంతిలోకి వెళ్లి చాలకాలం, ఇష్టమొచ్చి నంత కాలం, తన పెరుగుదల కవసరమైన విశ్రాంతి తీసుకొం టుంది. ఆ జన్మ ప్రయోజనాలను జీర్ణించుకోవాలి గదా మరి. అదే passive progress. అందుకు కావలసినది విశ్రాంతి. అదే చైత్య పురుషుణ్ణి కొత్త అనుభూతుల్లోకి తీసుకువెళ్ళి, మరింత ప్రగతి సాధిస్తుంది. కానీ ఒక జన్మ పూర్తి చేసినపుడు (ఆ జన్మలో తాను చేయగలిగినది పూర్తిచేసినపుడే) జన్మ చాలిస్తుంది. తన ఉత్తరజన్మలో కావలిసిన పరిస్థితులు, ప్రదేశం సునిశితమైన ప్రోగ్రామ్, తను ఏ విధమైన అనుభవాలు పొందాలి, ఏ విధమైన పురోగతి చెందాలనుకున్నదీ, అన్నీ ఒక ప్రణాళిక రూపంలో తయారుచేసుకొని, తన ఉత్తర జన్మ తీసుకుంటుంది.

చైత్యపురుషుని అనుభవాలు

ఇక్కడ నేనొక ఉదాహరణ చెపుతాను. ఒక చైత్య పురు షుడు ఏదో ఒక కారణంగా రాజయ్యే అవకాశం ఉన్న శరీరాన్ని

ధరిస్తాడు. ఎందుకంటే, అందులోనే, ఆ పరిస్థితుల్లోనే తనకు కావల సిన అనుభూతులు లభిస్తాయి గనుక. కొంత దూరం వెళ్ళాక ఇహ ముందరకు వెళ్ళలేడు అని అనిపించినపుడు, ఈ భూమి వదిలి వెళ్ళిపోవడానికి నిర్ణయించుకుని ఒక సాధారణ మానవు నిగా సాధారణ పరిస్థితుల్లో (ఎక్కువ తక్కువా కాకుండా) తనకు ఏం కావాలో, అది చేయడానికి స్వతంత్రత ఉండే శరీరాన్ని కోరుకుంటాడు. ఎందుకంటే, రాజుకి ఎంత స్వేచ్ఛ ఉంటుం దన్నది సందేహాస్పదం. అది ఎంత బానిస జీవితమో, ఎన్ని కార్య క్రమాలు, ఎన్ని నియమసూత్రాలు. అన్నీ తన పరువుకోసం చేయవలసి ఉంటుంది అన్నది నీకు కొత్తగా చెప్పక్కర్లేదు. ఇటు వంటివి సాధారణ మానవునికి రుచించవచ్చునేమో కానీ, చైత్య పురుషుడికి సంతోషాన్నివ్వవు. ఎందుకంటే రాజు జీవితం చాల అనుభవాల్ని దూరంగా ఉంచుతుంది కనుక. అట్లా ఇటువంటి నిర్ణయం తీసుకున్న చైత్యపురుషుడు, తన అనుభవాల్ని గుర్తుంచు కుని, సుషుప్తావస్థలోకి ఎన్నాళ్ళు అవసరమో అన్నాళ్ళు జారుకుం టుంది.

ఇక్కడ నేను చెప్పేది చైత్యపురుషుడు పూర్తిగా తనకు తాను అనుభవించడమయినదాన్ని గురించి కానీ, పనిలో నిమగ్నమైన దాన్ని (చైత్యపురుషుణ్ణి) గురించికానీ కాదు. ఎందుకంటే అది, భవిష్యత్ జన్మలు, వాటి పరిస్థితులు నిర్ణయిస్తుంది కనుక. అందు కని ఒకానొక క్షణంలో తాను శరీరాన్ని తాలుస్తుంది. అట్లా చాల అనుభవాలు పొంది తెలుసుకొంటుంది. ఏ దేశంలో చైత్యపురు షుడు ఏ భాగం పెరిగిందో ఇంకో దేశంలో ఇంకోటి తెలుసు కున్నాక, ఏ దేశంలో తనకు కావలసిన అవకాశాలు దొరుకు తాయో, ఏ జీవన పరిస్థితులిస్తాయో సుమారుగా కావలసిన తల్లి దండ్రులు, శరీర పరిస్థితులు, భౌతికకాయం ఎట్లా ఉండాలో, ఎలాంటి శరీరమైతే తనకు కావల్సిన అనుభవాల్నివ్వగలదో, అటువంటివన్నీ నిర్ణయించుకుంటుంది. తర్వాత కాలం కలిసివచ్చి నపుడు, విశ్రాంతి లోంచి మేల్కొని, సుమారుగా అనుకూల పరి స్థితులు కలిసివచ్చినపుడు జన్మ ఎత్తుతుంది. భౌతికకాయంలో

చైత్యపురుషుడికి భౌతిక చైతన్యానికి దూరం ఉంది కనుక, ఎవరైనా అనుకున్నదాని కంటె కొంచెం వ్యత్యాసం రావచ్చు. ఎందుకంటే అది స్పష్టమైన దృశ్యం కంటె, సుమారుగానే ఊహించగలదు కనుక (ఈ పై చెప్పిన దూరంవల్ల) కానీ, ఎన్నుకున్న దేశం, తల్లిదండ్రులు, పరిస్థితులు మాత్రం తప్పు కావు. తల్లిదండ్రుల అంతఃపరిస్థితుల్లో, తేడా రాదు. ఒక్కొక్కప్పుడు నిర్ణయం కుదరకపోవచ్చు. కానీ, అదే సమయంలో, ఎవరైనా తల్లిదండ్రులు కానీ, ఒక స్త్రీ గానీ చైత్య ఆకాంక్ష కలిగి (తమకు తెలిసో తెలియకో) ఒక విశిష్టమైన శిశువు కావాలి అని అనుకుంటే, భూమ్మీద అటువంటి స్పందనం సృష్టిస్తుంది. వెంటనే చైత్య కాంతి, దీన్ని చూసి, అటువంటి స్పందన ఉన్న చోటికి పరుగెడుతుంది. అక్కణ్ణించీ, అంటే గర్భధారణ సమయం నించీ, శిశువు పెరుగుదలమీద ఒక కన్నేసి ఉంచుతుంది. దాని తయారీకి, తన ప్రణాళిక ప్రకారం, ఆ శిశువు భూమ్మీదకు వచ్చే వరకూ తన ప్రభావాన్నీ చూపిస్తుంది.

అంతా సవ్యంగా జరిగితే, అంటే ఏ ప్రమాదం లేకుండా (ఎందుకంటే ప్రమాదాలు ఎక్కడైనా జరగవచ్చు గనుక) శిశువు ఉద్భవించే ముందర చైత్యశక్తి, అంతా కాకపోయినా, తన శక్తిలో కొంతయినా ప్రవేశపెట్టి, మొట్టమొదట భూమ్మీద పడగానే, ఏడ్చిన సమయం నించీ దానికి కావలసిన అనుభవాలు (అనుభూతుల కోసం) ఒక ఊపు నిస్తుంది. దీని ఫలితం తల్లిదండ్రులకు, చైతన్యం లేకపోయినా, ఆ శిశువుకు బాహ్యాచైతన్యం లేకపోయినా (ఎందుకంటే చిన్నపిల్లలకు సాధారణంగా 4-7 సం॥ల మధ్యగాని ఈ చైతన్యం ఏర్పడదు.) అయినా చైత్యపురుషుడు ఆ పిల్లలకు కావలసిన అవసరాలు, పరిస్థితులు సర్వదా చైతన్యానుభూతి కనుగుణంగా ఏర్పరుస్తూ, అది గుర్తించగలిగే వఱకు సహాయం చేస్తూ వెనకే ఉంటుంది. కొంతమంది పుట్టిన వెంటనే

చైత్యపురుషుడి అనుభవాలు

తమ చైత్యపురుషుణ్ణి గుర్తించగలుగుతారు. అటువంటి శిశువులు, మనం పిల్లలు అనం. ఒక అసాధారణ గుణాలు గల

వాళ్ళు అని పిలుస్తాం. కానీ అది, నిజంగా అసాధారణత కాదు కానీ, తనలోని చైత్యపురుషుణ్ణి వ్యక్తపరచడమే. అలాగే మరి కొంత మందికి, తమకు సూచన లిచ్చే మనుష్యుల్ని కలుసు కోకపోయినా, ఏదో తెలియని అదృశ్య హస్తము నడిపిస్తున్నట్లు భావించి, తాము అభివృద్ధి పొందుతారు. అటువంటి వాళ్ళు ఎవ రినైనా కలుసుకుందాం అనుకుంటే, వారు వెంటనే తారసపడ తారు. ఏదైనా పుస్తకం చదువుదామనుకుంటే అది దొరుకుతుంది. ఇంతెందుకు వారికి ఏ పరిస్థితి కావాలో, అది చక్కగా అమర్చి నట్లు తారసపడుతుంది. ఎవరో తమకు కనిపించకుండా, ఇవన్నీ చేసిపెడుతున్నట్లు, తమ వెనుక కాపలా కాస్తూ తమ పురోభి వృద్ధికి దోహదం చేస్తునట్లు అనిపించి, అభివృద్ధి పొందే అవకా శాలు కల్పించినట్లు జీవనయాత్ర సాగిస్తారు. అయితే చైత్యపురు షడంటే ఏమిటి? ఎప్పుడూ, ఎవరూ, ఈ మాట వాడలేదు. లేదా దాన్ని గురించి విపులంగా చెప్పేవాళ్ళు తారసపడలేదు. కానీ ఒక్క సమావేశం చాలు, ఒక్క చూపు చాలు, వారికి జ్ఞాపకం రావడా నికి, 'ఓ ఇదంతా నాకు తెలుసు' అని అనుకోడానికి.

చైత్యపురుషుని చివరిదశ

సరిగ్గా ఇదే, చైత్యపురుషుని ఆఖరి లేక చివరి దశ అభి వృద్ధిలో జరుగుతుంది. దాని తర్వాత ఇహ అది భూమ్మీద జన్మ తీసుకోనక్కర్లేదు (జన్మరాహిత్యం). ఎందుకంటే తన అభివృద్ధి పూర్తయ్యింది గనుక. తర్వాత, తాను, దైవకార్యానికి అంకితం చేసుకోవడం కానీ, ఎక్కడికైనా అంటే అదే ఊర్ధ్వలోకాల్లోకి వెళ్ళడంగాని జరుగుతుంది. ఇక్కడిదాకా వచ్చాక, తనకు జరిగిన అనుభవాల్ని నెమరువేసుకొని, కష్టాల్లో కొట్టుమిట్టాడుతున్న జీవుల, అవస్థలను, వారికి కావలసిన లేదా అందించవలసిన సహాయాలను, అవసరాల్ని తేలికగా గుర్తిస్తుంది. ఇటువంటి చైత్యపురుషులు తమ ఉనికిని పూర్తిగా దైవకార్యానికే వినియోగి స్తారు. వారు యథేచ్ఛగా తమ కేది కావాలో అది కోరుకుని, జీవ నయానం (నూటికి తొంభైపాళ్ళు, ఇలాగే జరగడానికి అవకాశం ఉంది) సాగిస్తారు.

కానీ సాధారణ జీవితాల్లో, అంటే ఓ మోస్తరుగా పరిణతి జెందిన మనుష్యుల్లో, చైత్యపురుషునికి, బాహ్య మానవునికి మధ్య సంబంధము అప్పుడప్పుడు జరుగుతుంది. ఇది సాధారణంగా అంతరావసరాలని బట్టిగానీ, అనుభవాల వల్లగానీ వచ్చిన ఫలితం. అటువంటి పరిస్థితుల్లో, చైత్యపురుషుడు ఉపరితలానికి వచ్చి భౌతికజీవితంలో కూడా, తన స్పర్శల ద్వారా (మాటల్లో, చేతల్లో) బయల్పడి, ఒక ఫోటో మాదిరిగా, అన్నీ ముద్ర వేసి చాలా కొద్ది సేపు మాత్రం ఉంటుంది, అప్పుడప్పుడూ జీవితంలో, ఇటువంటి క్షణాలు కన్పిస్తూ ఉంటయి. ఇవి మళ్ళీ మళ్ళీ కూడా రావచ్చు. కానీ అవి ఎంతోసేపు ఉండవు (క్షణికం). ఇవే నిజమైన చైత్య పురుషుడి జ్ఞాపకాలు, అకస్మాత్తుగా కలిగినవి మాత్రమే చెదురు మదురుగా జ్ఞాపకం వస్తుంటాయి. మానసిక రుగ్మత వల్ల కల్పిం చబడినవి కాకూడదు. పాత జీవితాలను గుర్తించడం అంత సులభం కాదు. నేను క్రిందటి జన్మలో ఇదీ, అదీ అని చెప్పడా నికి, చైత్యపురుషుడు నిజమైన అనుభవం పొందినప్పుడే, ఒక ముఖ్యమైవ క్షణం జీవితంలో పరిస్థితుల సమూహం, ధరించిన దుస్తులో, మాట్లాడిన మాటలో, అలవాట్లో, నివసించిన వాతావ రణమో ఏదో ఒక సూచన దొరుకుతుంది. అప్పుడే నువ్వు చెప్ప గలవు. "ఓ అదా ఆ జీవితంలోనా? అవును నాకు గుర్తుంది" అని అంతేకానీ, ఎవరో వచ్చి తమ జీవితాలను గురించి, కోతి స్థితి నుంచి ఇప్పటి వరకూ జరిగిన మార్పులు, చేర్పులు చెపుతూ వచ్చా రంటే, అది చక్కటి కట్టుకథే అని నీవు నమ్మవచ్చు.

*

ఆత్మ అవినాశి; భూమ్మీద జన్మ ఎత్తినపుడు విశ్వములోంచి మనోప్రాణిక ముడిపదార్థములను పోగుచేసికొని భౌతికశరీరాన్ని తయారు చేసుకొంటుంది. అనేక జన్మల నెత్తుతుంది. ఈ జన్మ లన్నింటిని పూసలలో దారంలాగ చైత్యాత్మ (psychic) కలుపు తుంది. ఆయా జన్మల సారాంశాన్ని స్వీకరించి, అనుభవాల్ని తనలో పోగు చేసుకుంటుంది. అయితే ఒక్కొక్క జన్మలోని సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ వివరాలు దానికి తెలియవు. ఈ జన్మలోని మని

షికి క్రిందటి జన్మలోని మనస్సును గురించి తెలియదు. ఆ జన్మలో తన్మయత్వం కలిగించే ఆత్మస్పర్శలు మాత్రమే చైత్యాత్మ (Psychic) లో మిగిలిపోతాయి. మిగతా నిత్యకృత్యమంతా మాసిపోతుంది.

కాబట్టి నువ్వు నీ చైత్యాత్మను స్పర్శించినంత మాత్రాన గతజన్మల స్మృతులు కలగవు. క్రిందటి జన్మలో తను ఫలానా మనిషిని అని చెప్పుకునేదంతా కేవలం కల్పితమేనని చెప్పాలి. మరికొంతమంది వారి జంతుజన్మల పూర్వవృత్తాంతము కూడ జ్ఞాపకమున్నట్లు చెప్పుకుంటారు. ఫలానా దేశంలో ఒక కోతిగా జన్మించినట్లు చెప్పుకుంటారు. కాని కోతులకు చైత్యజీవితో (psychic consciousness) ఏమాత్రము సంబంధముండదు. కోతి యొక్క అనుభవములన్నీ దాని మరణముతోనే అంతరించిపోతాయి. ఆత్మలో ఏ మాత్రం మిగిలి యుండవు.

మానవులలో కూడ సాధారణ జీవయాత్ర సాగిపోతూ వుంటుందే కాని, దాని ముద్రలు ఆత్మమీద పడవు. కొన్ని ముఖ్యమైన సంఘటనలు జరిగినప్పుడే అలా అవుతుంది. దీనికి కారణమేమిటంటే భౌతిక ధాతువులైన మనస్సు, ప్రాణికము మనిషి మరణించినప్పుడు విశ్వములో కలిసిపోయి వాటి వాటి ప్రత్యేక రూపములను పోగొట్టుకుంటాయి. జన్మ పరిపక్వమైనపుడు మట్టుకు అలా జరగదు. ఈ భౌతిక ప్రాణికములు కూడ చైత్యాత్మతో సంబంధమును కలిగి వుంటాయి. అప్పుడు మనిషిలోని చైతన్యము ద్వంద్వత్వములు లేక ఒకే ప్రధాన రూపములో రాణిస్తుంది. అప్పుడే మనిషికి పాతజన్మల స్మృతులు కలిగే అవకాశం వుంటుంది. అంతకు ముందర ఎవరైనా వారి పూర్వజన్మలను గురించి మాట్లాడటం హాస్యాస్పదమే అవుతుంది.

శ్రీమాత

*

మనిషి పునర్జన్మ యెత్తినపుడు పూర్వజన్మ స్మృతులు పూర్తిగ తుడిచిపెట్టుకు పోతాయనే మాట కూడ సబబు కాదు. ముఖ్యంగా చిన్నపిల్లలలో పూర్వజన్మల జాడలు కొద్ది కొద్దిగ మిగిలి వుండ

వచ్చును. అయితే అవి ఆధునిక విద్య, పరిసరాల ప్రభావము వలన మరుగన పడి అస్పష్టమై పోతుంటాయి. కొంతమంది పెద్ద వాళ్ళకు కూడ కచ్చితమైన పూర్వజన్మ స్మృతులు వుంటాయి. కాని లౌకిక విద్య, వాతావరణముల వలన ఆ స్మృతులు కూడ మాయమైపోతాయి. కాని ఒక విషయం మటుకు గుర్తుంచుకో వాలి. పూర్వజన్మల సారాంశము మాత్రమే చైత్యాత్మలో నమోదై వుంటుంది. అంతేగాని ఈ జన్మంత స్పష్టమైన స్ఫృహ వుండదు.

శ్రీఅరవిందులు

*

కాని ఈ జ్ఞప్తి మానసిక పరిధి లోనిది కాదు. మధ్యయుగంలో నేను ఫలానా రాజునో, సామ్రాట్టునో ప్రగల్భాలు పలికేవాళ్ళు కేవలం వారి భ్రమలకు లొంగిపోతున్నారనే చెప్పాలి. పూసగుచ్చి నట్లుగా చెప్పే రాజప్రాంగణపు వివరణలు లేక యుద్ధములు చేసి జయమును సాధించిన విశేషాలు కేవలం ఊహాకల్పితాలనే చెప్పాలి. ఇటువంటి సూక్ష్మాతిసూక్ష్మమైన వివరాలు కాదు జ్ఞాపకముం డేది. *అతి ప్రగాఢమైన అనుభూతి కలిగినప్పుడు లోని ఆత్మ తనను కప్పియున్న దట్టమైన పొరలను చీల్చుకొని పైకి వచ్చిన సన్నివేశములు మాత్రమే స్ఫురణకు వస్తాయి.* అనేక జన్మల ద్వారా పరిణామం జరుగుతూ వుంటుంది. ఆత్మ పెరుగుతూ వుంటుంది. మామూలుగా నిత్యకృత్యము జరిగిపోతూ వుంటుంది. కాని నీ చేతనా స్థాయి పెరిగే అపురూపమైన క్షణాలు లేక సన్ని వేశాలు కొన్ని వుంటాయి. ఆ ముఖ్యమైన మలుపులే మనిషికి గుర్తు వుంటాయి. అంతేగాని సమాజంలో నీ స్థానము, కుటుంబ వ్యవహారాదులు ఏమాత్రము గుర్తుండవు. ఇటువంటి పనికిరాని అల్పాల్పమైన వివరాలు పూర్తిగా మాసిపోతాయి. నీ ఆత్మ విక సించి దైవస్పర్శను పొందిన సన్నివేశములు మాత్రమే జ్ఞాపక ముంటాయి. *అటువంటి స్మృతులు చాలా గాఢంగా, సజీవంగా నిన్ననే జరిగినంత స్పష్టంగా వుంటాయి.* అప్పుడే ఆ సన్నివేశా నికి సంబంధించిన వివరాలు, వాతావరణము ఎంతో ప్రత్యక్షంగా

వుంటాయి. ఈ జన్మలోని అతి గాఢమైన అనుభూతులు కూడ దాని ముందర తీసికట్టే!

సాధారణంగా మనిషి జీవితం ఏదో కాలక్షేపంగా గడిచి పోతూ వుంటుంది. దాని వలన నీ చేతనా స్థాయిలో ఏ విధమైన మార్పు వుండదు. కొన్ని గాఢమైన సన్నివేశములు, ప్రాణాంతక మైన ఘటనలు కలిగినప్పుడు మాత్రము నీ అంతరంగిక జీవుడు తనను ఆచ్ఛాదించిన భౌతికపొరల నన్నింటిని చీల్చుకొని దేదీప్యమానంగా బహిర్గతమౌతాడు. అంతే కాదు. ఆ పిలుపు ఊర్ధ్వ లోకములలో యున్న నీ దివ్య ప్రతిరూపమును ఆకర్షించగా అది కూడ నీ లోకి దిగివస్తుంది. (This call of the being, when very strong, can also bring about the descent of a divine emanation, an individuality, a divine aspect which joins with your individuality at a given moment in order to do a given work, win a battle, express one thing or another) ఆ కార్యం పూర్తి కాగానే అది వెనక్కు వెళ్ళిపోతుంది.

Then one may retain the memory of the circumstances that were around those minutes of revelation or inspiration: one sees again the scenery, the colour of the dress that one had put on, the colour of one's own skin, the things about you at that time – all that is fixed indelibly with an extraordinary intensity, because the things of the ordinary life revealed themselves then in their true intensity and their true colour. The consciousness that reveals itself in you, reveals at the same time the consciousness that is in things. At times, with the help of these details you may reconstitute the age in which you lived or the action that you did, find out the country where you were; but it is very easy also to make a romance and take imagination for reality.

Yet you must not believe that all memories of past lives are those of moments of great crisis, of important mission or of revelation. Some times they are moments very simple, transpa-

rent, when an integral, a perfect harmony of the being was expressed. And that may correspond to altogether insignificant external situations.

నీ చైత్యపురుషుడు ఆవిష్కారమైన ఆ క్షణము మాత్రమే నీకు గుర్తు వుంటుంది. అంతే మళ్ళీ అది వెంటనే అంతర్గతమై తన యథాస్థానానికి వెళ్ళిపోతుంది. నీ ప్రస్తుత జీవితం కూడ అదే విధంగా కొనసాగుతూ వుంటుంది. ఏవో కొన్ని గాఢమైన సన్నివేశాలు తప్ప మిగతా సమయంలో మామూలు జీవయాత్ర గడిచిపోతూ వుంటుంది. నువ్వు ఏం తిన్నావో, ఏ బట్టలు వేసు కొన్నావో మొదలైన చచ్చు విషయాలన్నీ గుర్తుండవు గదా – గుర్తుండాల్సిన అవసరం కూడ లేదు. ఈ విషయాన్ని అర్థం చేసుకొంటే క్రిందటి జన్మలకు కూడ అదే న్యాయము ఎలా వర్తి స్తుందో అర్థమవుతుంది.

అతి ప్రాథమికమైన తొలిజన్మలు ఈ ఆత్మ ప్రస్థానానికి పెద్దగా లెక్కలోకి రావు. అవి కేవలం నిద్రాహారములకు మాత్రమే పరిమితము. అందుకని వాటి స్మృతులు ఏ మాత్రము ఆత్మలో మిగ లవు. మనుగడ సాగిస్తున్న కొద్దీ జన్మ పరిపక్వమై నీ చైత్యపురు షుడు కూడ బాహ్యజీవితంలో పాల్గొనటం మొదలుపెడతాడు. అవి మాత్రమే జన్మల పరంపరలో శాశ్వతంగా మిగిలిపోతాయి. ఆ స్మృతి కూడ కేవలం ఆత్మవికాసానికి సంబంధించినదై వుంటుందే కాని, నీవు నెమలి సింహాసనం మీద కూర్చుని, కొలువు తీర్చిన ఓ మహారాజువనో లేక దండకారణ్యంలో స్వైరవిహారం చేస్తున్న మృగరాజువనో కాదు. అనగా అనవసరమైన ఆత్మేతర విషయాలు నీ స్మృతిపథంలో వుండవు. నీ చైత్యపురుషుడు బహిర్గతమై శరీ రావయవములందెల్లడల వ్యాపించినప్పుడే అది సాధ్యము.

మూలం శ్రీమాత

స్వేచ్ఛానువాదం: డా॥ ఆర్. విమలాదేవి,

డా॥ ఆర్. ఎల్. ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 4, pp. 143-47; Vol. 3, pp. 148-49;
SABCL Vol. 22, p. 437; CWM Vol. 15, pp. 361-64)

పునరావృతం

విల్లు నేల జారినట్లు వింటినారి తెగినయట్లు
ఏకమైన కరద్వయము భారముగా విడినయట్లు
హృదయమలసి శ్వాస నిలచి గతియించిన
జ్ఞాపకాలు విస్మృతి లోనికి జారును.

వింటినెత్తి నారి దూర్చి సారించిన యట్లు
తానెరుగని క్రొత్త చోట క్రొంగొత్త తనువు దాల్చు
క్రొత్త జన్మ మందు క్రొంగొత్త కథలు నడుపు
విడిపోయిన జీవితాల కలుపు నెపుడు కాలము
భగ్నమైన ప్రేమకథలు క్రొంగొత్త మలుపు తిరుగు.
మానసమ్ము వినజాలదు హృది వీణల మీటులు
ఆత్మ మటుకు గురుతించును మంద్ర మధురగానము.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
భావానువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి

(*SABCL* Vol. 5, p. 565)

> ...it is much more important for us
> to fix our attention upon
> what we want to become than
> upon what we have been.
>
> The Mother

వ్యక్తి – వ్యక్తిత్వమూ

వ్యక్తి యనగా మూలపురుషుడు – చిత్సత్త. అది ప్రాకృత శరీ రాన్ని ధరించినపుడు మనోప్రాణిక భౌతికాలతో ఒక వ్యక్తిత్వ మును, కొన్ని అనుభవాలను సంతరించుకుంటుంది. పురుషుడు సుసంపన్నమౌతాడు. మళ్ళీ జన్మ ఎత్తినపుడు మరొక రకమైన జీవితాన్ని ఎంచుకొని మరొక విధమైన అనుభూతులను పొందు తాడు. 'అంతేగాని పాడిందే పాడరా పాసిపళ్ళ దాసుడా' అని చర్వితచరణము చేసి జన్మలను వృథా చేయడు; విశిష్ట జ్ఞానము, శక్తి, కార్యదక్షత, కౌశలము మొదలైన అనేక లక్షణాలతో సుసం పన్నమై సృష్టిలో తన పాత్రను ఉన్నతంగా పోషించబూనుతాడు

– సంపాదకుడు

రాజభక్తిగా, ఔన్నత్యంగా, అపూర్వ సాహసంగా వీరుని విశాల హృదయంలో వ్యక్తమయ్యే ఏ దివ్యాంశ ఉన్నదో, అదే కవిలోని సామరస్య ప్రవృత్తిగా, ఉదాత్తశక్తిగా అభివ్యక్తమవుతుంది. ఆ శక్తి మరో వైపు మళ్ళితే కొత్త సమన్వయాన్ని సంతరించుకుని మరో రకంగా వ్యక్తమవుతుంది. దైవసాధనలో సాక్షాత్కారానికి దారి తీస్తుంది. లేకపోతే మహత్తర దైవకార్య నిర్వహణ దక్షతగా రూపుదిద్దుకుంటుంది.

*

జీవి అనేక జన్మలెత్తుతూ రకరకాల వ్యక్తిత్వం కలిగి వివిధాను భవాలను పొందుతుంది. అయితే ఇవేమీ తరువాతి జన్మకు సంక్రమించాలనే నియమమేమీ లేదు. మరుజన్మలో ఒక కొత్త మనసునీ, ప్రాణాన్నీ, శరీరాన్నీ పొందుతుంది. గతజన్మలోని మాన సిక సామర్థ్యమూ, ప్రవృత్తులూ, అభినివేశమూ, మనశ్చాంచ ల్యమూ మొదలైన వాటిలో జీవి కొత్త జన్మలో పనికి వచ్చే వాటిని మాత్రమే స్వీకరిస్తుంది. అన్నిటినీ కాదు. ఒక జన్మలో కవితాశక్తి కానీ, కవితా విన్యాస వైఖరిగాని వున్నా, మలిజన్మలో ఆ శక్తిగానీ, దాని పట్ల ఆసక్తిగానీ ఉండకపోవచ్చు. పైగా కొన్ని

సందర్భాలలో ఒక జన్మలో వ్యక్తం గాకుండా అణగారిపోయిన ప్రజ్ఞలు మరుజన్మలో వికసించవచ్చు. మనం గమనించ గలిగితే ఈ తారతమ్యాల వర్తనం ఏమాత్రం ఆశ్చర్యపడవలసిన విషయం కాదనిపిస్తుంది. ఎందుకంటే మన గతానుభవాల సారమంతా చైత్యపురుష కక్ష్యలో నిక్షిప్తమై నిలచి వుంటుంది. అయితే కొత్త దశలో ఆత్మ పురోభివృద్ధికీ, పరిణామానికీ అవసరమైన అనుభవాలు తప్ప వ్యక్తిగతమైనవి నిలవవు.

జీవి ఒక జన్మలో ఇంద్రియలాలసుడైనా, తరువాతి జన్మలో దానిని తృణీకరించి ఉత్తమ సాధన వైపు మరలవచ్చు. ఇటువంటి వివక్ష కేవలం ఒక జన్మలోనే జరుగవచ్చు. కొన్ని సందర్భాల్లో పాత జీవిత వాసనలేవీ కొత్త జీవితానికి సంక్రమించవు.

ఒక జీవితంలోని సంబంధ బాంధవ్యాలు జన్మజన్మలలో కొనసాగుతాయని నీవు చెప్తున్నావు. ఇది ప్రేమానుబంధాలను బట్టి ఒక్కొక్కప్పుడు జరగవచ్చు. కొన్ని సందర్భాల్లో కొందరు వ్యక్తులు అనేక జన్మలలో మళ్ళీ మళ్ళీ కలుసుకోవచ్చు. ఒక జన్మలో అన్నదమ్ములు, అక్కచెల్లెళ్ళు మళ్లీ జన్మలో అన్నదమ్ము లుగాను, అక్కచెల్లెళ్ళుగాను ఉండిపోరు. ఒకే వ్యక్తి అదే బంధువుల మధ్య పుట్టి అవే రకమైన అనుభవాలు ఎల్లప్పుడూ పొందుతూ వుంటే పునర్జన్మ లక్ష్యం నెరవేరదు.

శరీరం విడిచిపెట్టిన జీవితో ప్రత్యక్ష సంబంధం పెట్టుకొనటం ఆ జీవి భూమి కక్ష్యకు సమీపంలో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే సాధ్యమవుతుంది. అతీంద్రియ శాస్త్రవేత్తల ఊహల ననుసరించి జీవి మరణించిన మూడు సంవత్సరాల వరకూ ఇతరులతో సంబంధం పెట్టుకొనటం సాధ్యమవుతుంది. కాని ఆ జీవికి భూలోకం పట్ల వున్న వ్యామోహం తగ్గక చైత్యపురుష కక్ష్యకు (psychic plane) పోకుండా భూమి కక్ష్యకు దగ్గరగా చరిస్తూ వుంటే త్వరగా పునర్జన్మ పొందే అవకాశముంటుంది. ఈ విషయంలో సర్వే సర్వత్రా ఇలానే జరుగుతుందని సిద్ధాంతీకరించడానికి వీలు లేదు. సాధారణంగా యిలా జరుగుతుందని చెప్ప

లేనంత వైవిధ్యంతో వేరు వేరు జీవుల వైనం భిన్నంగా వర్తిస్తూ వుంటుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

*

ప్రశ్న: ఈ జన్మలోనే రాబోయే జన్మ గురించి నిర్ణయించు కోవచ్చా? దీనికి సంబంధించిన సిద్ధాంతాలుగానీ, విజ్ఞానం గానీ ఉన్నదా?

అవన్నీ ఆత్మ స్థాయిని బట్టి చైత్యపురుష కక్ష్యలో ఏ పరిణామ దశ నందుకున్నారన్న అంశం మీద ఆధారపడి వుంటాయి. నేను నిన్న చెప్పినట్లు చైత్యకక్ష్యలో పురోగమించి, పూర్ణత్వానికి లేక పరిణతికి చాలా దగ్గరగా వుంటే మరణించడానికి ముందే తాను స్వీకరించబోయే జన్మను నిర్ణయించుకొనటం సాధ్యమవుతుంది. మిగతా సందర్భాల్లో పునర్జన్మ మెత్తటం దానంతట అదే అప్రయత్నంగా జరిగిపోతుంది. చైత్యపురుష సంకల్పమూ, శక్తీ అభివృద్ధి చెందని సందర్భాలలో జీవికి ఈ ఎన్నిక సాధ్యం కాదు. అందువలన ఈ విషయంలో ఎటువంటి సూత్రాలు, సిద్ధాంతాలూ లేవనే చెప్పవచ్చు. ఇది పరిస్థితుల మీదా, చైత్యపురుషుడు తాను ఏర్పాటు చేసుకుని అనుసరించబోయే మార్గం మీదా, దాని పుట్టుక మీదా ఆధారపడి వుంటుంది. దీనిని గురించి ఇదమిత్థమని చెప్పటం కష్టం. స్త్రీ, పురుష విషయం గురించి: ఒక జన్మ తరువాత మరో జన్మ తీసుకుండేటప్పుడు స్త్రీ పురుషుడుగా, పురుషుడు స్త్రీగా జన్మించటం చాలా జన్మల దాకా కొనసాగుతుంది. చైతన్యం పెరిగి, కార్యనిర్వహణలో చైతన్యంలో ఏకసూత్రత సిద్ధిస్తే రెండవది లేకుండా ఒకే మార్గంలా సాగిపోవచ్చు. అనంతమైన జన్మల పరిణామ చక్రంలో అందరూ స్త్రీ, పురుష జన్మలను స్వీకరించి వుంటారని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు. అందువలననే కొందరు స్త్రీలు పురుషప్రవృత్తి కలిగి వుంటారు. అలాగే కొందరు పురుషులు స్త్రీ స్వభావం కలిగి వుంటారు. అంటే వారి సహజమైన స్వభావానికి వ్యతిరేకమైన

ప్రవృత్తి కలిగి వుంటారు. అయితే జన్మలను ఎన్నుకునే సమయంలో తనను తాను సృజనాత్మకమైన మాతృరూప చైతన్యాన్ని గానీ లేక సాక్షీభూత పురుష చైతన్యాన్నిగానీ కోరుకోవచ్చు. ఇదంతా ఆ జీవి మాతృక మీద ఆధారపడి వుంటుంది.

మూలం: శ్రీమాత

*

స్త్రీలు ఎప్పటికీ స్త్రీలుగానూ, పురుషులు పురుషులుగానే ఉంటారా? ఇది చాలా జటిలమైన ప్రశ్న. పునర్జన్మప్పుడు స్త్రీపురుషులు తారుమారుగా పుడతారా అంటే అది అసాధ్యమని చెప్పడానికి వీల్లేదు. పునర్జన్మ కొన్ని పద్ధతులననుసరించి జరుగుతుంది. సాధారణంగా ప్రతివారూ ఒకే లింగాన్ననుసరించడం నాకు తెలుసు. కానీ తారుమారుగా పుట్టేవారు కూడా వుంటారు. అలాగని స్త్రీ లక్షణాలున్న పురుషులు పూర్వ జన్మలో స్త్రీలయి ఉండనక్కర లేదు. అలా తారుమారు లక్షణాలు కనబడడమనేది కొన్ని అదృశ్యశక్తుల ప్రభావమే. నిజానికి స్త్రీ పురుషులిద్దరిలోనూ ఉమ్మడిగా ఉండే లక్షణాలు చాలా ఉన్నాయి. ఇంకా కొందరిలో తమది కాని మనస్తత్వం కొంత కలిసి ఉండవచ్చు. ఒకానొక వ్యక్తి పూర్వజన్మను గురించి ఇలా అనుకోవచ్చు. "అది నేను కానే కాదు. నా మనస్తత్వం కొద్దిగా అతనిలో కనిపిస్తోంది."

పునర్జన్మ అనేది మాములుగా అందరూ అనుకుంటున్నట్లు సులువుగా అర్థం చేసుకునేదిగా ఉండదు. అదొక జటిలమైన వ్యవహారము.

*

పునర్జన్మ అంటే జనబాహుళ్యానికుండే అభిప్రాయం సరైనది కాదు. ఆత్మ ఏ విధంగానూ మారకుండా పరిమిత వ్యక్తిత్వంతో ఒక జన్మ నుంచి మరొక జన్మకు పయనిస్తుందనటం ఆత్మపదార్థమంటే సరైన అవగాహన లేకుండా చెప్పే మాటలు మాత్రమే. తనకు దృశ్యమానంగా ఉన్న తన ఆకృతీ విశేషాలను మించి చూడలేని భౌతికమనస్సు ఆత్మను గురించి ఆ విధంగా నిస్సా

రంగా తలపోస్తుంది. దాని అంచనా ప్రకారం మరుజన్మలో వచ్చేది అదే ఆధ్యాత్మిక జీవి. అదే చైత్యవ్యక్తి మాత్రమే కాకుండా ఈ జన్మలో ఏ విధమైన స్వభావ లక్షణముందో అదే స్వభావం కూడా ఉంటుంది; కానీ పరిస్థితుల ప్రభావంవల్ల శరీరం మాత్రం మారుతుంది; అలా మారినప్పటికీ ఉండే తీరు, మనస్తత్వం, గుణ గణాలు, ఆకారము, అన్నీ ఒకే విధంగా ఉంటాయి; కొత్త జీవితంలోని 'సింగినాదం సుబ్బారావు' పూర్వజన్మలోని 'సింగినాదం సుబ్బారావు' అవతారమే. ఇదే నిజమైతే పునర్జన్మకి అర్థమే ఉండదు, ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజన మసలే ఉండదు. గతజన్మలోని స్వల్ప వ్యక్తిత్వం, కొద్దిపాటి మానసిక, ప్రాణిక కల్పికలు అనంతంగా మళ్ళీ మళ్ళీ పుడుతూంటే, అది పరిణామం కానే కాదు. ఈ విధంగా మన 'సింగినాదం సుబ్బారావు' ఎదుగూ బొదుగూ లేకుండా అలాగే ఉండిపోతే పునర్జన్మ అర్థరహితమైన ఒక శాశ్వత పునరావృత్తి మాత్రమే.

పునర్జన్మలో ఉండేది పాతజన్మలోని వ్యక్తిత్వమేనా?

శరీరధారియైన జీవి తన దైన పూర్ణసత్య స్వరూపాన్ని పొందాలంటే కొత్త కొత్త అనుభవాలే కాక సరికొత్త వ్యక్తిత్వం కూడా అత్యంత ఆవశ్యకము. పాతజన్మలో ఒక అనుభవము అసంపూర్ణంగా ఉండిపోతే, తిరిగి దాన్ని ఆ స్థాయిలో, ఆ మనోనిర్మాణంతో, అప్పటి శక్తిసామర్థ్యాలతోనే పొందవలసి ఉంటే ఆ పాత వ్యక్తిత్వం కొంతవరకు ఉపయోగపడుతుంది. కానీ అదంతా వృథా కాలక్షేపమే. ఒక వ్యక్తి మళ్ళీ అదే వ్యక్తిగా ఉండిపోతే సాధించేది, లాభించేది ఏమీ ఉండదు. ఒకటే పాత్ర మళ్ళీ ధరించడం వల్ల ఏ విధంగానూ జన్మసాఫల్యం జరగదు. అదే నడవడి, అవే అభిరుచులు, అవే వ్యావృత్తులు, అవే బాహ్య, ఆంతరంగిక చర్యలు ఉండేటట్లయితే ఏ విధంగానూ, అభివృద్ధిగానీ, పరిపూర్ణతగానీ పొందలేరు. అదొక ఆవర్తిత దశాంకమే కాని, పరిణామం కాదు. మన వ్యక్తిత్వంపై మనకుండే వ్యామోహం వల్ల ఎప్పుడూ ఇలాగే కొనసాగాలనుకుంటాము. 'సింగినాదం సుబ్బారావు' ఎప్పుడూ

'సింగినాదం సుబ్బారావు' గానే ఉండిపోవాలనుకుంటాడు. ఇది పూర్తిగా అర్థరహితమే. అదే కనుక నెరవేరితే అది ఈప్సితార్థం అనిపించుకోకపోగా విసుగు పుట్టిస్తుంది.

నవ్యత్వమే పునర్జన్మలోని ఉద్దేశ్యమా

మానవ వ్యక్తిత్వమనేది కేవలం అంతర్గత పురుమని మానసిక, దైహిక, ప్రాణిక రూప కల్పన మాత్రమే తప్ప అసలు ఆత్మ కాదు. లోపల ఉండే అసలు పురుమడు తాత్కాలికంగా ఈ విధమైన బాహ్య వ్యక్తిత్వం కనబరుస్తాడు. అంతర్గత పురుమడు జన్మ ధరించిన ప్రతిసారీ ఒక కొత్త రూపధారణతో, కొత్త అనుభవానికీ, కొత్త అభ్యుదయానికీ అనువుగా ఉండే వ్యక్తిత్వంతో భూమిపైకి వస్తూంటాడు. గతజన్మలోని ప్రధానతత్వం మాత్రం అటువంటి అనేక అంశాలతో బాటు అంటే ఆ అంతర్గత పురుమని అనేక వ్యక్తిత్వాలలో ఒక వ్యక్తిత్వంగా బాహ్యమైన మనఃప్రాణ శరీరాల ముసుగు వెనుక నేపథ్యంలో ఉండి కొత్త జన్మకు కావలసిన సహాయాన్ని అవసరమైనప్పుడు అందిస్తూ ఉంటుంది. అంతవరకే దాని ప్రయోజనం తప్ప అదే పూర్తి వ్యక్తిత్వంగా ఉండలేదు. పాతలక్షణాలని యథాతథంగా కొత్త వ్యక్తిత్వంగా కూర్చలేదు.

అంతేకాక పునర్జన్మలోని జీవి గతజన్మ కంటే పూర్తిగా వ్యతిరేక స్వభావాన్నీ, లక్షణాలనూ కలిగి యుండవచ్చు. అంత కంటే ఎక్కువ సామర్థ్యాన్ని, అధికమైన వ్యక్తిత్వాన్నీ పొందవచ్చు. ఎందువల్లనంటే గతజన్మలో బయల్పడని శక్తిసామర్థ్యం వెలువడాలనే ఆతృతతోనూ, అప్పుడు ప్రారంభించి అసంపూర్తిగా మిగిలిపోయిన కొన్ని కార్యక్రమాలు వాటిని నెరవేర్చే దక్షతగల వ్యక్తిత్వం ఏర్పడడం కోసమూ వేచియుండవచ్చు. ఈ విధంగా అవన్నీ రెట్టించిన ప్రేరణతో, సామర్థ్యంతో పునర్జన్మలో ఏర్పడాలనుకున్నప్పటికీ అన్నీ కొత్త వ్యక్తిత్వంలోకి చేరకపోవచ్చు. ఉపయోగకరమైన సామర్థ్యాలు గతంలో ఎన్ని రకాలుగా ఎంత అధికంగా ఏర్పడినాయో, అనుభవాలు ఎంత సమృద్ధిగా, సుసంపన్నంగా పోగై యున్నాయో అవన్నీ కూడా అంతకంటే అధిక

ప్రయోజనకరంగా పునర్జన్మలో పొదుకుంటాయి. వాటిలోని జ్ఞాన సముపార్జనా సామర్థ్యము, అధికారము, గుణశీలము, ప్రపంచానికి ఉపయోగపడే తీరు, ఈ జన్మలో ముందుకు వచ్చి క్రమబద్ధమవుతాయి. ఈ విధంగా మరుగున ఉండి ఈ కొత్త వ్యక్తిత్వాన్ని సుసంపన్నం చేసే మానసిక, ప్రాణిక, సూక్ష్మభౌతిక వ్యక్తిత్వాలు ఎన్ని ఎక్కువ ఉంటే ఆ వ్యక్తిత్వం అంత గొప్పగా తయారవుతుంది. అలా అది పరిణామ దశలో సంపూర్ణమైన మానసిక స్థాయిని చేరుతుంది. అక్కణ్ణుంచి ఆ స్థాయిని అధిగమించి తరువాత స్థాయి సమీపానికి చేరుకుంటుంది. అనేక వ్యక్తిత్వాలు సమ్మిశ్రితమై ఒకే వ్యక్తిలో కూడటం పరిణామక్రమంలో ఆ మనిషి పరిపక్వ దశను సూచిస్తుంది. అంతటి సమర్థతతో కూడిన ఆ కేంద్రస్థ పురుషుడు బహుముఖాలుగా ఉన్న ఆ ప్రకృతిని సమన్వయపరచి క్రమబద్ధం చేయటానికే కృషి చేస్తాడు. ఇలా పూర్వజన్మలలో కూడిన అనుభవ సంపద ఉపయోగపడటమనేది అప్పటి వ్యక్తిత్వం పునరావృతమైనట్లు కాదు; అదంతా నూతన జన్మ సంపూర్ణ సిద్ధిని పొందటమే. పునర్జన్మ అనేది పాత జన్మలలోని వ్యక్తిత్వాన్ని పునః సృష్టి చేయటంగానీ లేక దాన్నే కొనసాగేటట్లుగానీ చేస్తున్న యంత్రాంగం కాదు. అది ఆధ్యాత్మిక జీవిని పరిణమింప చేయాలనుకునే ప్రకృతి విధానము.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

*

మరణించిన జీవి వెంటనే వేరొక జన్మ ధరిస్తుందా?

పునర్జన్మ దాల్చే విషయంలో అందరికీ ఒకే సూత్రం వర్తించదు. కొంతమంది వెంటనే జన్మ ఎత్తుతారు. మరణించిన తల్లిదండ్రులపై పిల్లలు ఎక్కువ మమకారం పెట్టుకున్నట్లైతే, ఆ తల్లిదండ్రుల అంశలు కొన్ని వీరిలో విలీనమైపోతాయి. ఆ బంధము వల్ల వారు వెంటనే పునర్జన్మ ఎత్తుతారు. కొంతమంది ఎన్నో వందలు, వేల సంవత్సరాలు గడిచే వరకూ మళ్ళీ జన్మించరు. వారికి అనువైన పరిస్థితులు

చేకూరేంత వరకూ వేచియుంటారు. యోగులైన వారైతే తాము ధరించబోయే శరీరాన్ని తమకు అనుకూలంగా ఉండేటట్లు తయారు చేసుకుంటారు. తనుగా జన్మించబోయే శరీరాన్ని చిన్నప్పట్నించీ తన కార్యక్రమానికి పనికివచ్చే విధంగా మలుచుకుంటూ నిర్మించుకుంటారు. బిడ్డ తల్లిదండ్రులు నిమిత్తమాత్రులు మాత్రమే.

పునర్జన్మ ధరించేది ఎవరు?

సాధారణంగా పునర్జన్మ అంటే ఒక వ్యక్తి మళ్ళీ అతనుగానే పుడతాడు అని అందరూ అనుకుంటారు. ఇది శుద్ధ పొరపాటు. అయితే వారిలో కొన్ని అంశలు మాత్రం ఇతర అంశాలతో కూడిన కొత్తశరీరం ఏర్పడటం మాత్రం నిజం. శరీరాలు నశించినప్పటికీ వారి వారి ఎరుక వారి కుంటుందా అని మీకు అనుమానం రావచ్చును. సాధారణ మానవులందరూ కేవలం భౌతికంగా జీవించటం వలన శరీరం నశించినప్పుడు వారి దంటూ ఏమీ మిగలకపోవచ్చు. మనః ప్రాణాలు కొంత వరకూ మిగిలి ఉన్నప్పటికీ అది వారి భౌతిక వ్యక్తిత్వం కాజాలదు. అందులో బాహ్యావ్యక్తిత్వపు చిహ్నాలు ఏమాత్రం ఉండవు. దానికి కారణం అతను బాహ్యావ్యక్తిత్వ ప్రేరణలు, కోరికలతో ఏర్పడిన తాత్కాలిక జీవి కాబట్టి అది అలా ఉండటంతోనే తృప్తి పడుతుంది. అలా ఏర్పడిన జీవి తాత్కాలిక శరీరధర్మాల సంవిధాన, సంలగ్నాలతో కొంతకాలం నిలబడి అవి ఆగిపోగానే అది కూడా ఉనికిని కోల్పోతుంది. అలా కాకుండా ఆ శరీర ధర్మాలు గతంలో మనస్సు విధించిన క్రమశిక్షణకు లోబడి, దాని ఆదర్శాలకు అనుగుణంగా నడుచుకున్నట్లైతే, ఆ జీవికి నికార్సయిన వ్యక్తిత్వం ఉండి తన పృథ్వీజీవితపు స్మృతులతో చైతన్యవంతంగా నిలుస్తుంది. కళాకారులు, వేదాంతులు వంటి వికాసం పొంది, వ్యవస్థీకృతమై, వైయక్తిక జీవితాలు గడిపిన వారి ప్రాణిక సత్వాలు మాత్రం నిలిచే ఉంటాయని చెపుతారు. వారి చైత్య పురుషని ఛాయలను కొంతవరకు వారి బాహ్యాచైతన్యంలో ప్రవేశపెట్టటం వల్ల ఆ చైత్యపురుషుడి అమరత్వం వారికి సిద్ధిస్తుం

దన్న మాట. జీవుని పురోగమింప చేస్తూ క్రమక్రమంగా దైవ సంకల్పం చుట్టూ చేర్చడమే చైత్యపురుమని ఆదర్శము.

మూలం: శ్రీమాత

భావానువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి, డా॥ అమరవాది ప్రభావతి, డా॥ అమరవాది వెంకట్రామ శాస్త్రి

(SABCL Vol. 22, pp. 452, 453, 435-36; CWM Vol. 4, p. 183; SABCL Vol. 22, p. 448; Vol. 19, pp. 816-18; CWM Vol. 3, pp. 145-46; Vol. 15, p. 135)

కర్మ: బంధమా లేక పరిణామ సాధనమా?

కేవలం పాపపుణ్యాల వలనే నీ జీవితం నిర్ణయింపబడుతుందనే వాదన ఉచితం కాదు. ఆత్మ మనుగడను అనేక జన్మల ద్వారా సాధించవలసి యున్నది. అది మొదట జడపదార్థాన్ని చీల్చుకొని బయటపడింది. ఆ స్థాయి నుంచి అంతకంతకు పెరిగి పెద్దదై, చైతన్యవంతమై దివ్యకాంతితో ప్రకాశించవలసి యున్నది. ఈ ఆధ్యాత్మికయానము యొక్క తీరుతెన్నులు మేధకు అర్థమగునవి కావు. అట్టి సామర్థ్యము చైత్యపురుషునకు మాత్రమే వుంటుంది. జన్మాంతమప్పుడు తన పెరుగుదలకు ఏ విధమైన జీవితం కావాలో అటువంటి జన్మను ఆత్మ ఎంచుకుంటుంది.

— సంపాదకుడు

కర్మ సిద్ధాంతానికి సంబంధించిన సంప్రదాయ సిద్ధాంతాలు కొన్ని వాడుకలో ఉన్నాయి. ఇవి బాహ్య మనోచేతనాస్థాయి లోనివి, పస లేనివి, అనాగరికమైనవి, నిరుత్సాహపరచేవి. పాపము, పుణ్యము, న్యాయము, ధర్మము, శిక్ష, పురస్కారము లాంటి నైతిక సూత్రాలు నిజానికి అప్రధానమైనవి.

కర్మ సిద్ధాంతం ఆధ్యాత్మిక పురోగమనశీలమైనది. నైతిక నియమబద్ధమైనది కాదు. విశ్వప్రకృతి గమనం విశ్వసనీయమైన ఒక ఆధ్యాత్మిక సత్యమునకు నిబద్ధంగా ముందుకు సాగుతోంది. యాంత్రికంగా జరగటం లేదు. ఇది సంకుచిత, కఠిన, అల్ప, నైతిక సూత్రాలకు ఒదిగి ఉన్నది కాదు. పాపపుణ్యాలు, శిక్షా, పురస్కారాలు, ఆత్మోన్నతికి సహకరించని పసలేని భావాలు. దివ్య విశ్వ ప్రకృతి లక్ష్యం మహోన్నతమైనది, అతి గాఢమైనది, ఆధ్యాత్మిక పురోగమనశీలమైనది, జీవాత్మను ఉన్నత చైతన్య కాంతిశిఖరాల నధిరోహింప చేసేది. విశ్వ విజ్ఞాన సంకల్ప శక్తులు జన్మ, పునర్జన్మలకి ప్రేరకాలు. నిమ్నచేతనను ఉన్నతచేతనకి అధిరోహింప చేసే కర్మసూత్రాలు. కర్మసిద్ధాంతం నైతిక నియమావళనే ఉక్కు చట్రంలో బంధింపబడేది కాదు.

*

పునర్జన్మ పాపపుణ్యాల కధీనమై ఉండదు

ఆధ్యాత్మిక పురోగతిలో చైత్య పురుష ప్రభావం పునర్జన్మపై ఉంటుంది. మరణానికి ముందే అంతవరకు జీర్ణించుకొని ఉన్న గతజన్మానుభవాల నాధారంగా చైత్యపురుషుడు ఉత్తరజన్మకు అనువైన భౌతికరూపానికి ఆకృతి నేర్పర్చుకొని పునర్జన్మకు సంసిద్ధంగా ఉంటాడు. ఆధ్యాత్మిక పరిణతి లేనివారికీ సౌలభ్యం అసాధ్యం. ఏవేవో భౌతిక, విశ్వ శక్తుల కలగాపులగ గందరగోళంలో వీరి పునర్జన్మకి కావలసిన ఉపకరణం (శరీరం) అపరిపూర్ణంగా, అస్పష్టంగా, బలహీనంగా నిర్మాణమౌతుంది. చైత్యపురుష సంసర్గంతో జీవునికి తన యెరుకలోనే పునర్జన్మ లభిస్తుంది. పునర్జన్మ త్వరితంగా లేక ఆలస్యంగా పొందటం కూడా చైత్యపురుష ప్రభావానికి లోబడే ఉంటుంది.

పునర్జన్మ పాపపుణ్య కర్మఫలాల కనుగుణంగా ఉంటుందనేది, గతానుగతికంగా వినిపించే వాదం. గతజన్మలో చేసిన దుర్మార్గాల ఫలితంగా ఈ జన్మలో కష్టాలు అనుభవించడం, ఈ జన్మలో పండిన భౌతిక సౌఖ్యాల పంటకి గతజన్మ సన్మార్గ జీవనం – ఈ వాదం నమ్మించేదిగా ఉన్నప్పటికి, వట్టి అనుచిత

మైన ఛాందసవాదం. సహేతుకమైనది కాదు. గతజన్మ కర్మల తాలూకు శక్తుల ప్రభావం మలిజన్మలో ప్రతిఫలిస్తుంది నిజమే. కాని ఈ సూత్రాన్ని మరీ సాగదీసి పిడివాదంగా మార్చటం సరి కాదు. జన్మకి సాఫల్యత అనుభవసారంతో ఉన్నతగతి. ఖేద మోదాలు, అదృష్ట దురదృష్టాలు మంచిచెడుల నైతికసూత్రాలపై ఆధారపడి వుండవు. కాకపోతే మంచిచెడులు స్వభావాన్ని ఉచ్ఛ నీచాలుగా మార్చటానికి దోహదం చెస్తాయి. ఫలితంగా ఉన్నత స్వభావం బాధల కతీతంగా ఉద్ధరింపబడుతుంది. నీచస్వభావం, దుష్టత్వ బాధలను సుడిగుండంలో సుడులు తిరుగుతూ ఉంటుంది.

*

(చైత్యపురుష) దివ్యకేంద్ర అనుసంధానంతో వ్యవస్థీకరింపబడని బాహ్యరూపాన్ని మాత్రమే జీవుడు కోల్పోతాడు. నిజ మానసిక, ప్రాణిక, సూక్ష్మశరీర భాగాలు నిలద్రొక్కుకొని ఉంటాయి. వీటి చిహ్నాలే కర్మబంధాలుగా మిగులుతవి.

— శ్రీమాత

*

కర్మలు, కర్మఫలాలు (పాపపుణ్యాలు) జీవాత్మని సక్రమమార్గంలో పెట్టి పునర్జన్మకి నిర్దేశితమైన నైతిక సూత్రాలుగా ఉద్దేశింపబడి నవే అనుకుంటే జీవునికి గతజన్మ కర్మలు, తత్ఫలితాల స్మృతులు నిరాకరించడం పెద్ద పొరపాటే కదా! గతజన్మలోని స్మృతులు కనుక ఉంటే జీవుడు పాపపుణ్యకర్మఫలాలను బేరీజు వేసుకొని తన నడవడిని సంస్కరించుకోగలడు కదా! అలాగైనా కూడా, లోకంలో దుర్మార్గులకు భోగాలు, సన్మార్గులకు కష్టాలు సమకూ డుతున్నాయే! ఈ విపరీతానికి గతజన్మ అనుభవాల స్మృతులు, మలిజన్మలో సుస్పష్టంగా కాకపోవటమే అనుకోవచ్చు. కాని ఇది సరి కాదు. పోతే ప్రకృతి విధివిధానంలో ఎప్పటికీ సన్మార్గజీవ నమే వివేకవంతమైనదనేది యథార్థం. జీవుని అంతరంగ చైత్య పురుమనికి గతజన్మ స్మృతి ఉంటుందని, దేహం చాలించాక గత జన్మ అనుభవ స్మృతులు నెమరువేసుకుంటుందని చెప్పవచ్చు. ఇది బాహ్యంగా ప్రస్ఫుటం కాకపోవచ్చు. ఏది ఏమైనా గతజన్మ

స్మృతులు మలిజన్మకు పెద్దగా సహకరించకపోవచ్చు. జీవులు పాపకర్మలు కొనసాగిస్తూ, జీవిస్తూ ఉండటం చూస్తుంటే గత జన్మ అనుభవాల నుంచి వారు పాఠాలు నేర్చుకొని లబ్ధి పొందే అవకాశం కూడా లేదు.

పునర్జన్మకి గతజన్మ స్మృతులు అవరోధమే!

పరిణామక్రమంలో వైశ్వాన్యయ అనుభూతుల తోడ్పాటుతో జీవుడు (జన్మ పరంపరలో) నూతన ఉన్నత వ్యక్తిత్వసౌధాల నధిరోహిస్తూ ముందుకు సాగటం కొరకే, పునర్జన్మ. ఇదే పునర్జన్మ పరమార్థం కాగా గత జన్మ స్మృతులు ఇందుకు దోహదపడవు సరి కదా అవరోధాలుగా తయారవుతాయి. గతజన్మ తాలూకు వైయక్తిక స్వభావాలు, లక్షణాలు, చింతనలు భారమే అవుతవి. నూతన ఉన్నత వ్యక్తిత్వ రూపకల్పనకు, నూతన అనుభవ సేకరణకు, వైయక్తిక స్వభావ లక్షణాలైన రాగద్వేషాదులు గుదిబండలై ఆత్మ వికసనానికి ఇబ్బంది కలిగిస్తాయి. ఉన్నత చైతన్యభూమికల ఆరోహణకు అడ్డుతగులుతాయి. జీవుని వికాసం పరిణామక్రమంలో గతజన్మల అనుభవసార ఉద్దీపనతో జరుగుతుంది. ఇది మానసికస్థాయిలో జరిగే పని కాదు. అందుకే ఇక్కడ గతస్మృతుల ప్రసక్తిగాని, వాటి ప్రాధాన్యత గాని ఉండదు. గాలి, ఎండా, వానల పంచభూతాత్మక శక్తుల ఆలంబనలో, వాటిని అచేతనంగా తనలో ముకుళించుకుంటూ మొక్క చెట్టుగా పెరగటం లేదూ? అదే విధంగా మనిషికి గతజన్మ స్మృతి లేకుండా చేయటం విశ్వవిజ్ఞాన విధివిలాసం. పరిణామ ప్రక్రియ కిదవశ్యం, అపేక్షణీయం.

శ్రీఅరవిందులు

*

వ్యక్తి పరిపూర్ణ వికాసానికి పూర్వజన్మానుభవ జ్ఞానం ఆసక్తిదాయకంగానే ఉంటుంది.. కాని ఇది అప్రధానం. అంతకంటే భవితవ్యంపై దృష్టి సారించి ఉన్నత చైతన్య స్వభావాల నార్జించటం చాలా ముఖ్యం. ఈ జ్ఞానసాధనకి ఆకాశమే హద్దు.

*

మనం సాధారణంగా అనుకునే 'కర్మ', 'విధివిలాసము' జన్మ వాసనల ఫలితాలు – ఇవి జీవులను క్రుంగతీస్తాయి. వీటిని అను భవించి తీరాలిట! కాని దైవానుగ్రహాన్ని అపేక్షిస్తే దైవబలంతో వీటిని రద్దుచేయవచ్చు. ఇందుకు గొప్ప సహనము, ధైర్యము కావాలి. వీటికి మించి భక్తిప్రపత్తి ఉండాలి. ఏమాత్రం దైవభక్తి, విశ్వాసము ఉన్నా కర్మఫల విముక్తి అలవోకగా లభిస్తుంది. ఆత్మ నిగ్రహం, ధైర్యం, ఓరిమి, నిరోధకశక్తి కావాలి. కష్టనష్టాలను నేరుగా ఎదుర్కొనటం మానేసి, అమ్మబాబోయి! నేనిది భరించ లేననే పలాయన ధోరణి విడనాడాలి. అన్నిటికీ మించి దైవంపై అచంచల విశ్వాసం, ఆర్తి కావాలి. ఇందుకు గాఢమైన సంకల్ప బలం తోడు ఉండాలి. లేకపోతే పలాయన మార్గమే శరణ్యం అవుతుంది. 'నేను చచ్చిపోతాను! చచ్చిపోతానంటూ' గగ్గోలు పెడుతూ నా దగ్గరికి ఎంతమంది రాలేదు! అలాంటివారికి నా సమాధానమేమిటో తెలుసా? చచ్చిపోతానంటున్నారు కదా! అలాగే కానీయండి. చావటాని కెలాగూ సిద్ధపడ్డారు కదా! ఓ పని చేయండి. మీ అహాన్ని చంపండి. 'నేను' 'నాది' అనే భావాన్ని చంపివేయండి. అహాన్ని చంపగలిగే సాహసం మహత్త రమైన సాహసం! కర్మఫలం అవశ్యం అనుభవించాల్సినదే! అందుకు సిద్ధం కావల్సినదే! నిరహంకారంగా కర్మఫలాల నను భవించడం బలే సులువు. మన నిజస్వరూపానికి, అహంకార రూపానికి మధ్య ఓ అగాధముంది. నీ అహంకారరూపమే నీ మతి చెడగొట్టేది! అందుకే, అలాటప్పుడు స్థాణువులా నిశ్చలంగా ఉండాలి. అపుడు నీ మతిభ్రమణం పలాయనం చిత్తగిస్తుంది.

ఏనాటికైనా అంతరంగ విముక్తికి సత్ప్రయత్నం జరగాలి. నిర్ణయం తీసుకోవాలి. నిజం చెప్పాలంటే అందుకు సమయం ఇప్పుడు ఆసన్నమై ఉంది. భూభౌతిక ఆవరణలో దివ్యచేతన పరి భ్రమిస్తూ ఉన్నది. క్రొత్తయుగం ఆరంభమైనది. వేల సంవత్సరాల తర్వాత ఆసన్నమైన దైవీ ముహూర్తం, చైతన్యాన్ని అమలినంగా చేసుకోగలిగితే మహదవకాశం. విధి బలీయం అనుకునే స్థితి ఇప్పుడు లేదు. *మన మిప్పుడు చేయవలసినది రూపాంతరీకరణ*

దిశగా మనకు మనమే క్షాళన చేసుకుంటూ ముందుకు సాగిపో వటమే. సత్యచేతన సాధనా ప్రక్రియలో నిమగ్నం కావటమే, విముక్తికిదే దగ్గర దారి.

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

(Essays Divine and Human/ CWSA Vol. 13, p. 427; SABCL Vol 22, pp. 444-45; CWM Vol. 15, p. 134; SABCL Vol.19. pp. 818-19; CWM Vol. 16, p. 353; Vol. 15, pp. 391-94)

జన్మ రాహిత్యం – మోక్షం

ఈ విశ్వాంతరాళంలో ఒక ప్రణాళిక ఉంది. దాని ప్రకారం ఎంత ఎత్తైన ఉన్నతమైన స్వర్గధామం చేరినా పునర్జన్మ తప్పదు. కాని ఆ పురుషోత్తముని చేరిన ఆత్మకు మాత్రం పునర్జన్మ అనేదే ఉండదు. ఆ అనిర్వచనీయమైన (మాటల్లో చెప్పలేనటువంటి) బ్రహ్మకు సంబంధించిన జ్ఞానానికి ఫలితం ఉంటుంది. సరిగ్గా అటువంటి ఫలితమే తనంత తానై ఉన్నవాడు, అన్ని కర్మలనూ చేయించేవాడు, సమస్త జీవరాశికి చాలా సన్నిహితుడు అయిన ఆ పరమాత్మను కర్మ జ్ఞాన ప్రేమల ద్వారా ఆకాంక్షించటం వలన కూడా పొందవచ్చు. ఆ విధంగా ఆయన్ని తెలుసుకోవడం వల్ల మరి పునర్జన్మ బంధనం తప్పనిసరి కాదు. కర్మల బంధం తప్పనిసరి కాదు. పైగా ఈ అశాశ్వతమైనట్టి (క్షణభంగురమైన) బాధాభరితమైనట్టి మానవజన్మ నుండి శాశ్వతంగా తప్పించు కోవాలి అనుకొనే ఆ ఆత్మకు ఉండే కోరిక సఫలమౌతుంది కూడాను.

*

అప్పట్లో ఒకటో రెండో శైవశాఖల్లో తప్ప మిగతా అన్ని చోట్లా జన్మరాహిత్యమే చాలా ప్రగాఢమైన ఆదర్శం. కాని దీనికీ ఆ దైవం

అనేక జన్మలు ఎత్తుతాడనే వాదనకు పొంతన కుదరదు. ఎందు చేతనంటే భగవద్గీతలో చెప్పిన పరమోన్నతస్థితి భగవంతునిలో వసించుటయేగాని లయించుట కాదు. అలాంటి పక్షంలో ఇక ఆ దివ్యచేతనలో వసించే ముక్తులూ సిద్ధులూ పునర్జన్మను గురించి, దాని బాధల్ని గురించి భయపడడంలో అర్థం లేదు.

శ్రీఅరవిందులు

*

ప్రతి పరిపూర్ణ చైతన్యవంతమైన, పరిపక్వమైన చైత్య పురుషునికి పునర్జన్మ ఎత్తడానికీ, ఆ పునర్జన్మ ఎప్పుడూ కావాలంటే అప్పుడు ఎత్తడానికీ స్వేచ్ఛ ఉంటుంది.

శ్రీమాత

భావానువాదం: ఎమ్మెస్కె

(*SABCL* Vol. 13, p. 283; Vol. 22, p. 443; *CWM* Vol. 15, p.136)

జీవితానుభవాల నుంచి సంక్రమించే ఇక్కట్లు అనుల్లంఘనీయమైనవి కావు. కొన్ని ప్రతిబంధకాలుగా ఉన్నా (ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి) వాటిని తరిమికొట్టి సహాయకారులుగా ఉన్న వాటిని ఆహ్వానించాలి.

శ్రీఅరవిందులు

(*SABCL* Vol. 22, p. 445)

పునరుత్థానము
(Resurrection)

పునరుత్థాన మనగా పాతచైతన్యము సమసిపోవటం. అయితే దీనికి గతజీవనంతో తెగతెంపులు చేసికోవడం వుండదు. పాత జన్మకి, ఈ జన్మకి కొంత సామ్యముంటుంది. నిమ్నప్రకృతికి వీడ్కోలు చెప్పి కొత్త శరీరాన్ని ధరించటం జరుగుతుంది. పునరుత్థానంలో పాతశరీరాన్ని త్యజించినప్పటికి అందులోని మేలైన లక్షణాలు నశించిపోకుండా మిగిలిపోయి కొత్తశరీరాన్ని సుసంపన్నము చేస్తాయి. ఒక విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. భూలోకంలో జన్మ యెత్తినప్పుడు, నిమ్నలోకాలలోకి దిగిపోయిన ఆత్మ అంధకారబంధురమై అచేతన మృత్యువులలో చిక్కుకున్నప్పటికి తిరిగి జాగృతమవుతుంది. బలాన్ని పుంజుకుంటుంది. అచేతన ఎంత ఘోరమైన పరిస్థితో నీకు తెలియదు. అది నిశిరాత్రి కంటె చాలా కనా కష్టమైనది. నీవు ఒకసారి అక్కడికి వెళ్ళి తిరిగివచ్చినట్లైతే ఏమాత్రం వెలుగు చూపని కికారణ్యాము కూడ ధగధగ మెరిసిపోతూ వుంటుంది! అచేతన ఎంత ఘోరమైనదో ఇప్పుడు తెలిసిందనుకుంటాను. అలాగే నీవు అతిమానసజ్యోతిని దర్శించి తిరిగి ఈ లోకములోకి వచ్చినట్లైతే దేదీప్యమానమైన సూర్యుడు కూడ నల్లగా కనబడతాడు! గాఢాంధకారములో కూడ ఒక పరంజ్యోతి నిక్షిప్తమై వుంటుంది. ఆ వెలుగు, ఆ చైతన్యము నీలో జాగృతమైనట్లైతే దానినే మనం పునరుత్థానము అంటాము.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదము: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 3, p. 147)

జీవన్ముక్తుడు

తన్మయత్వంతో ఎవరైతే ఆలోచనా శూన్యంగా, మౌనంగా కాలపు
నత్తనడక నుండి విముక్తులై, దివ్యానుభూతి
సంశ్లేషణ నందుతారో,
వారు జీవాత్మ రూపురేఖలని, ఆనవాళ్ళని బహిరంగపరచి, పర
మాత్మ నిగూఢ, నిశ్శబ్ద పరిధిలో ఉన్నతా
సనంపై ఉపవిష్టులవుతారు.
ఇక్కడ తానో నశ్వర కాయంతో సప్తపది నెఱపినా,
ఎల్లలు పరిమితులు ఎఱుగని అనశ్వరుడతడు;
కల్పకల్పాంతరాలతని ఖేలావని,
జీవితం, దాని విభిన్న భంగిమలు, వెలుగు వెదజల్లే నీడలు.

కేవలం నిరీక్షిస్తున్న ప్రకృతి ముంగిట దైవికశక్తుల్ని నిలిపి,
ఆమె దుర్భర శ్రమను ఉపశమింపజేయటానికి విస్తృత శాంతి
ఱెక్కలు విప్పి,
అదుపు, ఆజ్ఞ, హద్దుపద్దూ లేని అంధకారం మీద కాంతి వెదజల్లి
ఆమె పురాతన శోకార్తిని ఆనందంగా స్వస్థపరచటానికి,

అతడు పరిభ్రమిస్తూ బ్రతుకుతాడు. వ్యర్థమైన విషయాలు మనసు
యొక్క కొద్ది బుద్ధులు.
ఎవని ఆత్మ అనంతత్వాన్ని, అనశ్వరతని
తన అధీనంలో వుంచుకొని
అనుభవైకవేద్యం గావించుకొని తాదాత్మ్యం చెందుతుందో,
అతనికి సర్వమూ మార్గదర్శకమై, ప్రేమాత్మకమై, అభిరక్షితమై
అలరారుతుంది.

అనువాదం: అన్నవరం ఆదిశేషయ్య

(పై కవిత ఆంగ్ల మూలం తరువాయి పేజీలో)

JIVANMUKTA

...He who from Time's dull motion escapes and thrills
Rapt thoughtless, wordless into the Eternal's breast,
Unrolls the form and sign of being,
Seated above in the omniscient Silence.

Although consenting here to a mortal body,
He is the Undying; limit and bond he knows not;
For him the aeons are a playground,
Life and its deeds are his splendid shadow.

Only to bring God's forces to waiting Nature,
To help with wide-winged Peace her tormented labour
And heal with joy her ancient sorrow,
Casting down light on the inconscient darkness,

He acts and lives. Vain things are mind's smaller motives
To one whose soul enjoys for its high possession
Infinity and the sempiternal
All is his guide and beloved and refuge.

Sri Aurobindo

(*SABCL* Vol. 5, p. 576)

రూపాంతరీకరణము[1]

దేహరూపాంతరీకరణము (Bodily transformation) సర్వోత్కృష్ట ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ. భూతకాల విషయసంబంధ వాసనలేవీ వుండవు. పూర్తిగా తుడిచిపెట్టుకొనిపోతాయి. ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ కలగటమంటే – మన పురాకృత కర్మసంబంధాలను వాసనలను, సంస్కారాదులను పూర్తిగా త్యజించటం. *ప్రతి క్షణంలోనూ మనమొక నూతనజన్మ నెత్తిన అనుభవం కలుగుతుంది.* ప్రకృతి విసిరే వల మనపై పడదు. అంటే బంధనం తొలగిపోతుంది. ప్రకృతి సహజమైన కార్యకారణ రూపభ్రమణం నుండి విడిపోవటం అదొక మహత్తరమైన బంధవిముక్తి. చైతన్యంలో ఎప్పుడీ భూతకాలిక ప్రభావం ధ్వంసమౌతుదో అప్పటి పొరపాట్లు, తప్పులు, పాపాలు – వాటి వాటి వాసనల ముద్రలు మనలను జలగల్లా పట్టుకొని నెత్తురును బొట్లు బొట్లుగా చప్పరిస్తాయో – అవన్నీ వాటంతటవి పండుటాకుల్లా రాలిపోతాయి.

ఈ పరిపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమొక అందమైన ఊహ కాదు. అది పరమ వాస్తవం. అనుభవ సిద్ధం. అది నిజమైన స్వేచ్ఛ. ఏదీ బంధించదు. దేని ప్రభావమూ వుండదు. బాధ్యతలు, ఆలోచనా పరాధీనతలూ వుండవు. బంధానికి ప్రతిచర్య – భూతపరాధీనతను తిరస్కరించటం – దాని కబంధహస్తాల నుండి బైటపడటం – పశ్చాత్తాపాలు వంటి వాటి ద్వారా జరిగే పని కాదు. భూతకాల జాడలు లేవు, అవి జాగృత చేతనలోంచి అదృశ్యమైపోయినై! అప్పుడు వాటి లంగరు ఎత్తేసినట్లే. బంధన విముక్తి లభించినట్లే. పునర్జన్మించటమంటే – మొట్టమొదటగా మన చైత్యపురుషని లోనికి ప్రవేశించటం. అదే మనకు కర్మబంధం లేని జీవేశ్వర సమైక్యస్థానం. ఈ చైత్యపురుష వివేకం లేకుండా రూపాంతరీక

---

[1] TRANSFORMATION ఇది శ్రీఅరవింద యోగదర్శనంలో ఒక శాస్త్రీయ సాంకేతిక పదం – ఊర్ధ్వచైతన్యం, శరీర-ప్రాణ-మనోమయకోశాలలోకి అవతరించి పూర్తి క్షుద్రప్రకృతిని నిర్మూలించటం.

రణం అసంభవం. ఎప్పుడు మనకా నిజమైన జీవాత్మ ఎరుక కల్గుతున్నదో, ఎప్పుడు మనలో దివ్యశరణాగతి ప్రాప్తిస్తున్నదో అప్పుడు సర్వబంధాల నుండి విముక్తి లభిస్తున్నది. వెంటనే ఒక నూత్నప్రకాశమయమైన జీవితం ప్రారంభమౌతున్నది. భూతకాలం పట్టు సడలిపోతున్నది. ఈ ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ ఔన్నత్యప్రాప్తి ఎలా వుంటుందో చెబుతాను. అది లభించగానే సర్వవిశ్వమూ లయించి, అదృశ్యమై ప్రతి క్షణం మరొక నూత్న విశ్వసృష్టి జరగటం నీకు నిత్యానుభవంలో గోచరిస్తుంది!

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: తుమ్మపూడి కోటేశ్వరరావు

ఆంగ్లమూలం:

The bodily transformation will be the supreme spiritual rebirth – an utter casting away of all the ordinary past. For spiritual rebirth means the constant throwing away of our previous associations and circumstances and proceeding to live as if at each virgin moment we were starting life anew. It is to be free of what is called Karma, the stream of our past actions: in other words, a liberation from the bondage of Nature's common activity of cause and effect. When this cutting away of the past is triumphantly accomplished in the consciousness, all those mistakes, blunders, errors and follies which, still vivid in our recollection, cling to us like leeches sucking our life-blood, drop away, leaving us most joyfully free. This freedom is not a mere matter of thought; it is the most solid, practical, material fact. We really are free, nothing binds us, nothing affects us, there is no obsession of responsibility. If we want to counteract, annul, or outgrow our past, we cannot do it by mere repentance or similar things, we must forget that the untransformed past has ever been and enter into an enlightened state of consciousness which

breaks loose from all moorings. To be reborn means to enter, first of all, into our psychic consciousness where we are one with the Divine and eternally free from the reactions of Karma. Without becoming aware of the psychic, it is not possible to do so; but once we are securely conscious of the true soul in us which is always surrendered to the Divine, all bondage ceases. Then incessantly life begins afresh, then the past no longer cleaves to us. To give you an idea of the final height of spiritual rebirth, I may say that there can be a constant experience of the whole universe actually disappearing at every instant and being at every instant newly created!

The Mother

(*CWM* Vol. 3, pp. 176-77)

మనస్సు యొక్క జ్ఞాపకశక్తి ఎంత? అది ఒక జన్మకే పరిమితము. అంతకంటె మెరుగైన చైతన్యభూమిక లున్నవి. నీ దృష్టిని ఆ ఉన్నత చైతన్యంలోకి సారించుటవలన దానిలో నమోదై వున్న విషయములను తెలుసుకోగలవు. ఆ భూమికలో వెయ్యేళ్ల క్రిందటి సన్నివేశములు కూడ నమోదై వుంటాయి. అవి ఎప్పటికీ పోతుందిగాని, ఈ చేతనాభూమిక అటుల కాదు. ఒకసారి నువ్వు వాటిని స్ఫురించుకున్న తర్వాత వాటిని మరచిపోయే ప్రశ్నే లేదు. ఆ గర్భిత విషయాలను నువ్వు త్రవ్వి వెలుపలకు రప్పించాలి అంతే. ఈ విధంగా నువ్వు వెయ్యేళ్ళ క్రిందటి సంగతులను కూడ తెలుసుకోగలవు. క్రిందటి జన్మలను దర్శించనూ గలవు.

శ్రీమాత

సమాచార పత్రం

డా॥ నడ్కర్ణిగారు గీతావ్యాసములపై 23-2-05 నుంచి 5-3-05 వరకు సొసైటీ బీచ్ ఆఫీసులో ఒక అధ్యయన శిబిరమును నడిపెదరు. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని కేంద్రములు, శాఖల సమావేశము గుంటూరులో 4, 5 సెప్టెంబరు 2004 తేదీలలో జరుపబడినది. యువత, విద్య, యోగము ఆ సమావేశ విషయములు. శ్రీ ప్రదీప్ నరంగ్‌గారు ముఖ్య అతిథి, ఇతరులు శ్రీమతి ఒ. విజయలక్ష్మి జాయింట్ డైరెక్టర్ ఆఫ్ హైయ్యర్ ఎడ్యుకేషన్, (రిటైర్డు) శ్రీ రాఘవాచారి, విశాలాంధ్ర మాజీ ఎడిటర్, సీనియర్ జర్నలిస్టు, డా॥ మైలవరపు శ్రీనివాసరావు గారు ప్రిన్సిపాల్ కె.ఎల్.ఎన్. సంస్కృత కాలేజి, తెనాలి.

ఆంధ్రభవన్ నిర్మాణాన్ని గురించి 4 సెప్టెంబరు నాడు ఒక ముఖ్యమైన సమావేశమును నిర్వహించి కొన్ని ముఖ్యమైన నిర్ణయములు తీసుకొనబడినవి.

డెహరాడూన్ శాఖవారు ఒక ఉపాధ్యాయుల శిబిరము, భగవద్గీత మీద కొన్ని ప్రసంగములు జరిపిరి. పంజాబు యూనివర్సిటీ చండీఘర్, శ్రీఅరవింద సొసైటీలు కలిసి 'Sri Aurobindo's Vision of Humanity' అను విషయముపై ఒక గోష్ఠి నిర్వహించిరి.

నూతన ప్రచురణలు

స్తోత్రావళి: సంస్కృతంలో ప్రార్థనలు, శ్లోకములు – సంకలనము డా॥ సంపదానంద మిశ్ర. పుటలు 12+304 వెల 195/- శబ్ద నుంచి లభ్యము.

ప్రకటన

శ్రీఅరవింద సొసైటీ ఆంధ్రపదేశ్ 10 వ రాష్ట్ర సమావేశములు చిత్తూరులో టి.టి.డి వారి కళ్యాణ మండపమందు 18, 19 డిసెంబరు 2004 తేదీలలో జరుపబడును. దీని కందరూ ఆహ్వానితులే.